KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 11
Fragmenty biblijne

Edycja Świętego Pawła

47 ksiąg · 420 różnych siglów · 690 wystąpień · 788 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Kpł Księga Kapłańska 3
Lb Księga Liczb 3
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 3
Joz Księga Jozuego 4
1 Sm 1 Księga Samuela 4
1 Krl 1 Księga Królewska 5
2 Krl 2 Księga Królewska 6
2 Krn 2 Księga Kronik 6
Ne Księga Nehemiasza 6
Hi Księga Hioba 7
Ps Księga Psalmów 7
Prz Księga Przysłów 9
Koh Księga Koheleta 11
Iz Księga Izajasza 11
Jr Księga Jeremiasza 11
Lm Lamentacje 11
Ez Księga Ezechiela 11
Dn Księga Daniela 12
Jon Księga Jonasza 12
Na Księga Nahuma 12
So Księga Sofoniasza 12
Mt Ewangelia według św. Mateusza 12
Mk Ewangelia według św. Marka 15
Łk Ewangelia według św. Łukasza 15
J Ewangelia według św. Jana 16
Dz Dzieje Apostolskie 16
Rz List do Rzymian 17
1 Kor 1 List do Koryntian 19
2 Kor 2 List do Koryntian 20
Ga List do Galatów 21
Ef List do Efezjan 21
Flp List do Filipian 22
Kol List do Kolosan 23
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 23
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 24
1 Tm 1 List do Tymoteusza 24
2 Tm 2 List do Tymoteusza 24
Tt List do Tytusa 24
Hbr List do Hebrajczyków 24
Jk List św. Jakuba Apostoła 25
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 26
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 27
1 J 1 List św. Jana Apostoła 28
Jud List Judy 28
Ap Apokalipsa św. Jana 28

Księga Rodzaju

Rdz 4,5–8.11–12

Lekcja 11: s. 4, 6, 7, 14

5 na Kaina natomiast i jego ofiarę nie spojrzał.
Kain bardzo się rozzłościł i chodził ze spuszczoną
głową. 6 Wtedy PAN rzekł do Kaina: "Dlaczego się
złościsz i chodzisz ze spuszczoną głową? 7 Czyż
nie jest tak, że jeśli dobrze postępujesz, podnosisz
głowę, a jeśli nie postępujesz dobrze, grzech
czyha u twych drzwi? On chce tobą zawładnąć, a
przecież ty możesz nad nim panować". 8 Kain
powiedział coś do swojego brata Abla. A gdy byli
na polu, Kain rzucił się na swego brata Abla i
zabił go.

11 Dlatego odtąd bądź przeklęty na tej ziemi, która
się otworzyła, aby przyjąć krew twojego brata
przelaną przez ciebie. 12 Gdy będziesz uprawiał tę
ziemię, nie da ci już plonów. Będziesz na ziemi
tułaczem i zbiegiem".

Rdz 27,30–41

Lekcja 11: s. 10

30 Zaledwie Izaak skończył błogosławić Jakuba i
gdy tylko Jakub wyszedł od niego, zaraz wszedł
Ezaw, który wrócił z łowów. 31 On także
przygotował ulubioną potrawę, przyniósł ją ojcu i
powiedział: "Wstań, mój ojcze, i jedz to, co
upolowałem, abyś mógł mi pobłogosławić". 32
Izaak, jego ojciec, zapytał go: "Kim jesteś?". A on
odrzekł: "To ja, twój starszy syn Ezaw". 33 Wtedy
Izaak bardzo się przeraził i zapytał: "Któż zatem
upolował zwierzę i przyniósł mi, abym jadł, zanim
ty przyszedłeś, a ja mu pobłogosławiłem? To on
otrzymał błogosławieństwo". 34 Gdy Ezaw usłyszał
te słowa, wybuchnął płaczem pełnym goryczy i
błagał swojego ojca: "Pobłogosław i mnie, mój
ojcze!".

35 Izaak powiedział: "Twój brat podstępnie
przyszedł i zabrał twoje błogosławieństwo". 36
Ezaw mówił: "Czy nie dlatego dano mu na imię
Jakub? Przecież już dwa razy użył względem mnie
podstępu: odebrał mi pierworództwo, a teraz
przechwycił należne mi błogosławieństwo". I
pytał ojca: "Nie zachowałeś dla mnie
błogosławieństwa?". 37 Izaak odpowiedział
Ezawowi: "Właśnie ustanowiłem go panem nad
tobą i wszyscy jego krewni będą mu poddani.
Zapewniłem mu obfitość pszenicy i moszczu. Cóż
więc mogę dla ciebie zrobić, mój synu?". 38 Ezaw
zapytał swojego ojca: "Mój ojcze, czy masz tylko
jedno błogosławieństwo?". I prosił: "Mój ojcze,
pobłogosław i mnie". Gdy to powiedział, głośno
się rozpłakał. 39 A Izaak tak mu odpowiedział:
"Twój kraj będzie z dala od żyznej ziemi i nie
będziesz miał rosy z góry.

40 Będziesz żył z miecza i będziesz służył swojemu
bratu. Ale gdy zapragniesz wolności, to zrzucisz
jarzmo ze swojej szyi". 41 Odtąd Ezaw traktował
Jakuba jak wroga z powodu błogosławieństwa,
którego udzielił mu ojciec. Pomyślał więc:
"Zbliżają się dni żałoby po moim ojcu wtedy
zabiję mojego brata Jakuba".

Rdz 39,7–9

Lekcja 11: s. 8

7 Żona jego pana zwróciła więc na niego uwagę i
powiedziała: "Połóż się ze mną". 8 On jednak
odmówił, mówiąc do żony swojego pana: "Mój
pan o nic się już przy mnie nie troszczy i
powierzył mi cały swój majątek. 9 On sam nie ma
w tym domu większej władzy ode mnie i nie
zabrania mi niczego, oprócz ciebie, bo jesteś jego
żoną. Jak więc mógłbym popełnić tak wielkie zło i
zgrzeszyć przeciwko Bogu?".

Rdz 49,5–7

Lekcja 11: s. 4, 7

5 Symeon i Lewi to bracia, których miecze są
narzędziem gwałtu. 6 Nie dołączę się do ich
zmowy, z ich knowaniem nie zwiążę mojej sławy,
bo w swoim gniewie mordowali ludzi i w swojej
samowoli kaleczyli bydło. 7 Przeklęty ich gniew,
gdyż był srogi, i ich występek, gdyż był okrutny.
Dlatego rozdzielę ich w Jakubie i rozproszę w
Izraelu.

Księga Wyjścia

Wj 4,14

Lekcja 11: s. 6

14 PAN rozgniewał się na Mojżesza: "Czyżbyś miał
na myśli twojego brata Aarona, lewitę? Wiem, że
on potrafi płynnie przemawiać. Wyruszył właśnie
na spotkanie z tobą i ucieszy się na twój widok.

Wj 15,23–25

Lekcja 11: s. 10

23 Przybyli do Mara, lecz tamtejsza woda nie
nadawała się do picia, bo była gorzka. Dlatego
nazwano to miejsce Mara. 24 Lud zaczął szemrać
przeciwko Mojżeszowi: "Co będziemy pili?". 25
Mojżesz wołał do PANA, a PAN wskazał mu
drzewo, które wrzucone do wody, uzdatniało ją
do picia. Tam PAN ustanowił dla niego przepisy i
prawa, tam też wystawił go na próbę.

Wj 16,20

Lekcja 11: s. 6

20 A jednak nie posłuchano Mojżesza, wielu zostawiło część porcji do następnego poranka. Wówczas zalęgły się robaki i wszystko się popsuło. Mojżesz rozgniewał się na nich.

Wj 20,5

Lekcja 11: s. 4

5 nie będziesz oddawał czci ani nie oddasz się w niewolę. Ja jestem PANEM, twoim Bogiem, Bogiem zazdrosnym. Za grzechy tych, którzy Mnie nienawidzą, wymierzam karę ich potomkom, nawet w trzecim i czwartym pokoleniu.

Wj 22,24

Lekcja 11: s. 6

24 Zapałam wówczas gniewem i wytracę was mieczem, aby wasze żony stały się wdowami, a dzieci sierotami.

Księga Kapłańska

Kpł 10,16–20

Lekcja 11: s. 6

16 Mojżesz usilnie poszukiwał kozła, który miał być złożony na ofiarę przebłagalną, lecz okazało się, że został spalony. Wtedy rozgniewał się na pozostałych synów Aarona, Eleazara i Itamara: 17 "Dlaczego nie spożyliście ofiary przebłagalnej w miejscu poświęconym? Jest to przecież rzecz najświętsza! PAN dał ją wam po to, by dźwigała winę społeczności, dokonując za nią zadośćuczynienia przed PANEM. 18 Oto krew zwierzęcia ofiarnego nie została wniesiona do miejsca świętego! Wy natomiast mieliście obowiązek spożyć mięso tej ofiary w miejscu poświęconym, bo tak zostało mi nakazane". 19 Aaron odpowiedział Mojżeszowi: "Oto oni złożyli dzisiaj ofiarę przebłagalną i całopalną przed PANEM. Czy - po tym, co mnie spotkało - PAN uzna za dobre, gdy spożyję dziś ofiarę przebłagalną?". 20 Gdy Mojżesz to usłyszał, uznał to za właściwe. Przepisy o czystości rytualnej

Kpł 11,45

Lekcja 11: s. 6

45 Ponieważ Ja jestem PANEM, który was wyprowadził z ziemi egipskiej, aby być waszym Bogiem. Bądźcie więc świętymi, bo Ja jestem święty!

Księga Liczb

Lb 11,33

Lekcja 11: s. 6

33 Mieli jeszcze w ustach niezjedzone mięso, gdy wybuchnął przeciwko ludowi gniew PANA, który go dotknął wielką klęską.

Lb 25,4

Lekcja 11: s. 4, 6

4 Mojżesz wydał sędziom Izraela następujący rozkaz: "Niech każdy zabija tych ludzi, którzy przystąpili do Baal-Peora".

Lb 32,10–15

Lekcja 11: s. 6

10 Tego jeszcze dnia PAN zapłonął gniewem i przysiągł: 11 «Nikt z tych mężczyzn, którzy mieli ponad dwadzieścia lat, gdy wyszli z Egiptu, nie zobaczy kraju, który obiecałem Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, bo nie byli Mi całkowicie oddani. 12 Wyjątkiem był tylko Kaleb, syn Kenizyty Jefunnego, oraz Jozue, syn Nuna, którzy byli całkowicie oddani PANU». 13 PAN zapłonął gniewem na Izraelitów i sprawił, że przez czterdzieści lat błąkali się po pustyni, aż wyginęli wszyscy, którzy dopuszczali się tego, co PAN uważał za zło. 14 A teraz wy, potomstwo ludzi występnych, wstępujecie w ślady waszych ojców i znów pobudzacie gniew PANA przeciwko Izraelowi.

15 Jeśli więc odwrócicie się od Niego, On będzie was dalej wodził po pustyni i przyczynicie się do zguby całego ludu".

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 21,18.20

Lekcja 11: s. 10

18 Gdyby ktoś miał nieposłusznego i krnąbrnego syna, który nie słucha ani ojca, ani matki, a choć go karcili, to nadal ich nie słucha,

20 i powiedzą do starszych miasta: «Nasz syn jest nieposłuszny i krnąbrny, nie słucha naszych upomnień, jest rozpustnikiem i pijakiem».

Pwt 29,14–21.24–28

Lekcja 11: s. 6

14 Nie tylko z wami zawieram to przymierze,
któremu towarzyszą złorzeczenia. 15 Zawieram je
z tymi, którzy dzisiaj stanęli tu przed PANEM,
naszym Bogiem, oraz z tymi, których tu dziś
jeszcze nie ma. 16 Wiecie przecież, jak
mieszkaliśmy w ziemi egipskiej i jak
przechodziliśmy między narodami, które
mijaliśmy. 17 Widzieliście u nich obrzydliwe bożki
z drewna, kamienia, srebra i złota. 18 Niech nie
będzie wśród was mężczyzny ani kobiety, ani
rodziny, ani rodu, których serce odwróciłoby się
dziś od PANA, naszego Boga, by służyć bogom
tych narodów. Niech nie będzie wśród was
korzenia, wydającego truciznę i piołun.

19 A gdyby ktoś, znając słowa złorzeczeń, łudził się
w duchu i mówił sobie: «Będzie mi się szczęściło,
nawet gdy będę postępował w zatwardziałości
serca», to uważajcie, żeby z grzesznikiem nie
zginął także niewinny. 20 Takiemu człowiekowi
PAN nie będzie chciał przebaczyć, raczej PAN
zapłonie zazdrosnym gniewem przeciwko niemu.
Spadną na niego wszystkie złorzeczenia zapisane
w tej księdze i PAN wymaże jego imię spod nieba.
21 PAN wyłączy go ze wszystkich plemion Izraela,
stosownie do wszystkich złorzeczeń przymierza,
zapisanych w księdze Prawa.

24 I będą pytać wszystkie narody: «Dlaczego PAN
w ten sposób postąpił z tą ziemią? Co oznacza ten
wielki żar gniewu?». 25 Wtedy im odpowiedzą:
«Ponieważ porzucili przymierze PANA, Boga ich
ojców, które zawarł z nimi, gdy wyprowadził ich z
ziemi egipskiej, 26 i poszli służyć innym bogom,
oddawali cześć bogom, których nie znali i których
On im nie przydzielił. 27 Dlatego PAN rozgniewał
się na ten kraj i sprowadził na niego wszystkie
przekleństwa zapisane w tej księdze. 28 PAN
wyrwał ich z ziemi w gniewie, uniesieniu i w
wielkim wzburzeniu i wygnał do obcego kraju, jak
to jest dzisiaj».

Pwt 31,27

Lekcja 11: s. 10

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

27 znam bowiem waszą krnąbrność. Jeżeli dziś,
kiedy jeszcze żyję, buntujecie się przeciwko
PANU, to co dopiero będzie po mojej śmierci?

Pwt 32,16.19–22

Lekcja 11: s. 6

16 Pobudzili Go do zazdrości obcymi bogami i
obrzydliwymi czynami wywołali gniew Jego.

19 Gdy PAN to zobaczył - oburzył się na zniewagę,
której dopuścili się Jego synowie i córki. 20 Wtedy
powiedział: «Odwrócę od nich oblicze, zobaczę,
jaki będzie ich koniec, są bowiem pokoleniem
przewrotnym, dziećmi niewiernymi. 21 Wzbudzili
we Mnie zazdrość niby-bogiem, wywołali mój
gniew czczymi bożkami. Teraz Ja wzbudzę w nich
zazdrość niby-ludem, wywołam ich gniew przez
głupi naród. 22 Już bowiem zapłonął ogień mego
gniewu i bucha aż w głębie krainy umarłych.
Pochłonie ziemię i jej plony, podpali podnóża gór.

Księga Jozuego

Joz 23,16

Lekcja 11: s. 6

16 Jeżeli przekroczycie przymierze PANA, waszego
Boga, które z wami zawarł, jeżeli pójdziecie
służyć innym bogom i oddawać im hołd, to
rozgniewa się na was PAN i szybko znikniecie z
tego pięknego kraju, którym was obdarzył".

1 Księga Samuela

1 Sm 11,6

Lekcja 11: s. 6

6 Skoro Saul tego wysłuchał, owładnął nim duch
Boży. Saul zapłonął strasznym gniewem,

1 Sm 15,23

Lekcja 11: s. 10

23 Dla Niego bunt jest jak grzech wróżbiarstwa, a
nieposłuszeństwo jak cześć oddawana bałwanom.
Ponieważ ty odrzuciłeś rozkazy PANA, On także
cię odrzucił, abyś nie był już królem".

1 Sm 16,7

Lekcja 11: s. 5, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Ale PAN mu powiedział: "Nie zwracaj uwagi na
jego urodę, ani na wysoki wzrost, gdyż go nie
wybrałem. Ja bowiem nie oceniam tak jak ludzie.
Ludzie poprzestają na wyglądzie, a PAN patrzy na
serce".

1 Sm 18,7–9

Lekcja 11: s. 6

7 Kobiety wznosiły chóralnie radosne okrzyki:
"Saul pobił tysiące nieprzyjaciół, a Dawid pobił
ich dziesiątki tysięcy!". 8 Saul bardzo się
rozgniewał, gdyż nie spodobały mu się te śpiewy.
Pomyślał sobie bowiem: "Dawidowi przyznają
dziesiątki tysięcy, a mnie przyznają tysiące.
Jeszcze mu tylko królestwa brakuje!". 9 Od tego
czasu Saul patrzył na Dawida z zazdrością.

1 Sm 20,30–34

Lekcja 11: s. 4, 6, 7

30 Saul bardzo się rozgniewał na Jonatana i rzekł
do niego: "Synu buntowniczy! Wiem, że
zaprzyjaźniłeś się z synem Jessego na twoją
hańbę i na hańbę nagości twojej matki! 31 Ale
uważaj, bo jak długo chodzi po ziemi syn Jessego,
nie jesteś bezpieczny ani ty, ani twoje królestwo.
Teraz więc poślij po niego i sprowadź go, gdyż
powinien umrzeć". 32 Jonatan odpowiedział:
"Dlaczego ma umrzeć? Cóż złego uczynił?". 33
Wtedy Saul rzucił w niego włócznią, chcąc go
przebić. Jonatan więc zrozumiał, że jego ojciec
nieodwołalnie postanowił zabić Dawida. 34
Rozgniewał się Jonatan i wstał od stołu. W tym
drugim dniu nowiu księżyca nie wziął niczego do
ust, gdyż bardzo się martwił z powodu Dawida,
którego Saul tak znieważył.

1 Sm 22,2

Lekcja 11: s. 10

2 Po tym zajściu Dawid opuścił Gat i schronił się w
pieczarze Adullam. Gdy dowiedzieli się o tym jego
bracia i bliscy, dołączyli tam do niego. Co więcej,
różni ludzie pokrzywdzeni, zadłużeni oraz inni
niezadowoleni, w liczbie około czterystu,
zgromadzili się przy nim, a on stał się ich
przywódcą.

1 Sm 30,1–6

Lekcja 11: s. 10

1 Na trzeci dzień Dawid i jego towarzysze dotarli
do Siklag. Tymczasem Amalekici splądrowali
Negeb i zaatakowali Siklag; zburzyli miasto i
puścili je z dymem. 2 Wzięli do niewoli kobiety i
wszystkich, którzy byli w mieście, od
najmniejszego do największego. Nikogo nie zabili,
lecz wszystkich uprowadzili i odmaszerowali tą
samą drogą. 3 Skoro więc Dawid i jego ludzie
przybyli do miasta, zobaczyli, że miasto stoi w
płomieniach, a ich żony, synów i córki
uprowadzono. 4 Wtedy Dawid i jego towarzysze
wybuchnęli głośnym płaczem i płakali aż do
wyczerpania. 5 Uprowadzono też obie żony
Dawida: Achinoam z Jezreel i Abigail, byłą żonę
Nabala z Karmelu.

6 Dawid znalazł się w wielkim niebezpieczeństwie,
gdyż otaczający go tłum chciał go ukamienować.
Ludzie ci bowiem wpadli w rozpacz, myśląc o
swoich synach i córkach. Dawid jednak został
umocniony przez PANA, swojego Boga.

1 Księga Królewska

1 Krl 11,9

Lekcja 11: s. 6

9 PAN więc rozgniewał się na Salomona za to, że
w swoim sercu odwrócił się całkowicie od PANA,
Boga Izraela. Dwa razy mu się ukazał

1 Krl 13,20–26

Lekcja 11: s. 10

20 Kiedy jeszcze siedzieli przy stole, słowo PANA
zostało skierowane do proroka, który go zawrócił.
21 Oświadczył on Bożemu człowiekowi, który
przyszedł z Judy: "Tak mówi PAN: Okazałeś
nieposłuszeństwo słowu PANA i nie postąpiłeś
zgodnie z nakazem, które dał ci PAN, twój Bóg. 22
Wróciłeś bowiem, aby jeść chleb i pić wodę w tym
miejscu, choć wyraźnie zakazał ci On spożywania
tutaj chleba i picia wody. Dlatego też twoje ciało
nie zostanie pochowane w grobie twoich
przodków". 23 Kiedy człowiek Boży już się posilił i
napił, prorok, który go zawrócił, osiodłał dla
niego osła. 24 Na drodze jednak natknął się na
lwa, który go zabił. Jego ciało więc leżało
porzucone na drodze, razem ze stojącymi obok
osłem i lwem.

25 Pewni ludzie, przechodząc tamtędy, zobaczyli
ciało porzucone na drodze oraz lwa stojącego
obok ciała. Kiedy przyszedł do miasta, w którym
mieszkał stary prorok, opowiadali o tym. 26

Słysząc to, prorok, który zawrócił go z drogi, mówił: "Na pewno jest to Boży człowiek, który okazał nieposłuszeństwo słowu PANA. To właśnie PAN sprawił, że spotkał on lwa, który go rozszarpał, zgodnie ze słowem PANA, które mu zapowiedział".

2 Księga Królewska

2 Krl 5,10–14

Lekcja 11: s. 4

10 Elizeusz natomiast wysłał do niego posłańca z poleceniem: "Idź i obmyj się siedem razy w Jordanie, a twoje ciało stanie się zdrowe i będziesz oczyszczony". 11 Naaman rozgniewał się na to i odchodząc, mówił: "Myślałem sobie: Na pewno wyjdzie, stanie i wezwie imienia PANA, Boga swojego, a potem uniesie rękę nad chorym miejscem i uwolni mnie od trądu. 12 Czyż Abana i Parpar, rzeki Damaszku, nie są lepsze od wszystkich wód Izraela? Czyż nie mogłem się w nich obmyć i być oczyszczonym?". Odwrócił się i odszedł w gniewie. 13 Lecz jego słudzy podeszli do niego i zaczęli go przekonywać: "Panie, gdyby prorok polecił ci zrobić coś trudnego, czyż byś tego nie wykonał? O ileż bardziej, jeśli ci powiedział: «Obmyj się, a będziesz czysty»". 14 Wszedł więc do Jordanu i zanurzył się w nim siedem razy, zgodnie ze słowem człowieka Bożego, a jego ciało stało się na powrót zdrowe jak ciało małego dziecka. I stał się czysty.

2 Krl 13,19

Lekcja 11: s. 6

19 Rozgniewał się na niego człowiek Boży: "Powinieneś uderzyć pięć albo sześć razy, wtedy rozbiłbyś Aram doszczętnie, a tak pokonasz Aramejczyków tylko trzy razy".

2 Krl 22,13

Lekcja 11: s. 6

13 "Idźcie zasięgnąć rady u PANA w sprawie mojej osoby, ludu i całego plemienia Judy w związku z tym, co zawiera ta odnaleziona księga. PAN zapłonął wielkim gniewem przeciwko nam, ponieważ nasi przodkowie nie słuchali słów tej księgi i nie postępowali zgodnie z tym wszystkim, co jest w niej napisane".

2 Księga Kronik

2 Krn 26,16–23

Lekcja 11: s. 4

16 Z powodu potęgi, jaką osiągnął, jego serce napełniło się pychą do tego stopnia, że doprowadziło go to do zguby. Sprzeniewierzył się PANU, swemu Bogu, wszedł nawet do świątyni PANA, aby palić kadzidło na ołtarzu kadzielnym. 17 Za nim wszedł kapłan Azariasz z osiemdziesięcioma odważnymi kapłanami PANA.przysługuje palenie kadzidła przed PANEM. Tylko kapłani, Aaronici, są wyświęceni, aby palić kadzidło. Wyjdź z miejsca świętego! Dopuściłeś się świętokradztwa i nie przysporzy ci to chwały u PANA, Boga". 18 Przeciwstawili się królowi, mówiąc: "Nie tobie, Ozjaszu, 19 Ozjasz zdenerwował się, bo trzymał już w ręku kadzielnicę i był gotowy do kadzenia. A gdy zdenerwował się na kapłanów, na jego czole zajaśniał trąd. Znajdował się wtedy w obecności kapłanów, w domu PANA, obok ołtarza kadzielnego.

20 Azariasz, przywódca kapłanów, oraz wszyscy pozostali kapłani patrzyli wtedy na niego i kiedy ujrzeli, że na jego czole pojawił się trąd zaraz wyprowadzili go stamtąd. On sam też starał się wyjść jak najszybciej, bo poczuł, że PAN go dotknął. 21 Pozostał trędowaty aż do śmierci i mieszkał w osobnym domu, daleko od domu PANA, a jego syn Jotam zarządzał pałacem i sprawował rządy w kraju. 22 Pozostałe wydarzenia związane z jego panowaniem, wcześniejsze i późniejsze, zostały opisane w Księdze prorockiej Izajasza, syna Amosa. 23 Kiedy Ozjasz spoczął przy swoich ojcach, pochowano go na polu nieopodal grobów królewskich, ponieważ mówiono: "Jest trędowaty". Władzę królewską objął po nim jego syn Jotam.

2 Krn 28,11

Lekcja 11: s. 4

11 Posłuchajcie mnie i odeślijcie jeńców pochodzących spośród waszych braci. Jeśli tego nie zrobicie, płonący gniew PANA spadnie na was".

Księga Nehemiasza

Ne 5,6

Lekcja 11: s. 6

6 Rozgniewałem się bardzo, słysząc ich lament i takie słowa.

Ne 9,17.26

Lekcja 11: s. 6, 7, 9, 10

17 Uchylali się od posłuszeństwa i nie pamiętali o Twoich cudach, które dla nich uczyniłeś. Stali się krnąbrni, a nawet powzięli zamiar powrotu do Egiptu, do swojej dawnej niewoli.Lecz Ty jesteś Bogiem przebaczenia, łaskawym i współczującym, cierpliwym i wielkiego miłosierdzia - dlatego ich nie opuściłeś.

26 Wtedy stali się oporni, zbuntowali się przeciwko Tobie i precz odrzucili Twoje Prawo. Pozabijali Twoich proroków, którzy ich upominali, aby ich nawrócić do Ciebie, i popełniali wielkie bluźnierstwa.

Księga Hioba

Hi 34,10

Lekcja 11: s. 6

10 Dlatego, posłuchajcie mnie, rozumni: Daleki jest Bóg od zbrodni, Wszechmocny od nieprawości.

Hi 42,5–6

Lekcja 11: s. 16

5 Znałem Cię dotąd jedynie ze słyszenia, teraz zobaczyłem Cię na własne oczy. 6 Dlatego odwołuję, co rzekłem wcześniej, i pokutuję w prochu i popiele".

Księga Psalmów

Ps 1,1

Lekcja 11: s. 14

1 Szczęśliwy, kto nie słucha rady bezbożnych, nie wstępuje na drogę grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców,

Ps 7,12

Lekcja 11: s. 4

12 Bóg jest sędzią sprawiedliwym, Bóg na zło oburza się codziennie.

Ps 19,15

Lekcja 11: s. 4, 5

15 Niech będą Ci miłe słowa ust moich i myśli mego serca, PANIE mój, moja skało i odkupicielu!

Ps 23,1–6

Lekcja 11: s. 13

1 Psalm Dawida. PAN moim pasterzem, nie brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach, prowadzi mnie nad wody, bym odpoczął. 3 Ożywia mnie na nowo, prowadzi mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na swoje imię. 4 Choćbym kroczył ciemną doliną, zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną! Twój kij pasterski i laska dodają mi otuchy. 5 Zastawiasz przede mną stół wobec mych przeciwników. Namaszczasz mi głowę olejkiem, a mój kielich jest napełniony.

6 Dobroć i łaska niech idą za mną przez wszystkie dni mego życia, abym zamieszkał w domu PANA po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 11: s. 15

1 Psalm Dawida. Do PANA należy ziemia i wszystko, co ją napełnia, cały świat i jego mieszkańcy.

Ps 30,6

Lekcja 11: s. 6

6 Bo gniew Jego szybko przemija, a Jego łaskawość trwa przez całe życie. Płacz nadchodzi wieczorem, a rankiem okrzyk radości.

Ps 37,1–40

Lekcja 11: s. 2, 6, 7, 13, 15

1 Dawida. Nie pałaj zawiścią do złoczyńców ani nie zazdrość tym, co się dopuszczają nieprawości, 2 bo uschną szybko jak skoszona łąka i zwiędną jak zielona trawa. 3 Miej ufność w PANU i czyń dobro, byś mógł bezpiecznie mieszkać w swoim kraju. 4 Znajdź rozkosz w PANU, a On spełni pragnienia twego serca. 5 Skieruj do PANA swe kroki, ufaj Mu, a On będzie działał.

6 Uczyni twą sprawiedliwość jak światło, a twoją prawość jak jasność południa. 7 Zatrzymaj się w ciszy przed PANEM i Jemu zaufaj, nie zazdrość temu, komu się powodzi, ani człowiekowi podstępnemu. 8 Przestań się gniewać i porzuć oburzenie, nie pałaj zawiścią, byś źle nie postąpił. 9 Bo złoczyńcy będą wytępieni, a ufający PANU posiądą ziemię. 10 Bo wkrótce znikną bezbożni, daremnie będziesz ich szukał, bo już ich nie będzie.

11 Łagodni zaś posiądą ziemię i będą się rozkoszować pełnią pokoju. 12 Bezbożny prześladuje sprawiedliwego, zgrzyta na niego zębami, 13 lecz Pan śmieje się z niego, widząc, że jego dzień nadchodzi. 14 Bezbożni dobywają

miecza i napinają łuki, aby przeszyć ubogiego i nędzarza, by wymordować ludzi prawych. 15 Lecz ich miecz przebije ich własne serca, a ich łuk będzie złamany.

16 Lepszy jest niedostatek sprawiedliwego niż wielkie bogactwa bezbożnych. 17 Bo ramiona bezbożnych będą złamane, a sprawiedliwych PAN podtrzymuje. 18 PAN zna ścieżki nieskalanych, ich dziedzictwo będzie trwało wiecznie. 19 Nie zawiodą się w czasie nieszczęścia, w dniach głodu będą nasyceni. 20 Bezbożni natomiast wyginą, wrogowie PANA przeminą jak uroda łąki i jak dym się rozwieją.

21 Bezbożny pożycza, ale nie zwraca, a sprawiedliwy lituje się i daje. 22 Ci, których Pan błogosławi, posiądą ziemię, a których przeklnie, zostaną wyniszczeni. 23 PAN umacnia kroki człowieka, kiedy podoba się Mu droga jego. 24 Choćby się potknął, nie upadnie, bo PAN trzyma go za rękę. 25 Byłem młodzieńcem i już się zestarzałem, lecz nie widziałem sprawiedliwego, by był opuszczony, ani jego potomstwa, by o chleb żebrało.

26 On w każdym czasie lituje się i pożycza, błogosławione będzie jego potomstwo. 27 Wystrzegaj się zła i czyń dobro, a przetrwasz na wieki. 28 Bo PAN miłuje prawość i nie opuści swoich świętych, będzie ich strzegł na wieki. Nieprawi zaś zostaną ukarani, a potomstwo bezbożnych wyginie. 29 Sprawiedliwi posiądą ziemię i wiecznie będą na niej mieszkać. 30 Usta sprawiedliwego wypowiadają mądrość, a jego język głosi sprawiedliwe wyroki.

31 W sercu ma prawo Boże, nie zachwieją się jego nogi. 32 Bezbożny czatuje na sprawiedliwego i usiłuje go zabić, 33 lecz PAN nie zostawi go w ręku tamtego, i nie pozwoli skazać, gdy będzie sądzony. 34 Wyczekuj PANA i idź drogą, którą wytyczył, a wywyższy cię, abyś posiadł ziemię, ujrzysz, jak giną bezbożni. 35 Widziałem, jak bezbożny się pysznił i rozpierał jak cedr rozłożysty.

36 Przechodziłem obok, a już go nie było, szukałem, lecz nie znalazłem po nim śladu. 37 Strzeż niewinności, przestrzegaj prawości, bo kto zaprowadza pokój, zostawi potomstwo. 38 Nieprawi zostaną całkowicie wyniszczeni, wyginie potomstwo bezbożnych. 39 A sprawiedliwych PAN obdarzy zbawieniem, On jest ich obrońcą w czasie utrapienia. 40 Wspomaga ich PAN i wybawia, wybawia od bezbożnych i uwalnia, gdyż do Niego się uciekają.

Ps 51,3–6

Lekcja 11: s. 13

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości Twojej
w ogromie Twojego miłosierdzia zgładź
nieprawość moją. 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej
winy i oczyść mnie z grzechu mojego. 5 Uznaję
bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest
zawsze przede mną. 6 Przeciwko Tobie samemu
zgrzeszyłem i dopuściłem się tego, co za złe
uznajesz, ale Ty będziesz sprawiedliwy w swym
wyroku i bezstronny w swoim sądzeniu.

Ps 64,2–5

Lekcja 11: s. 10

2 Boże, słuchaj mojej głośnej skargi. Uchroń mnie
od lęku przed wrogiem. 3 Ukryj mnie przed
gromadą złoczyńców, przed zgrają
popełniających nieprawość. 4 Ostrzą swe języki
jak miecze, słowa gorzkie wyrzucają jak z łuku, 5
by w skrytości razić niewinnego, by z zimną krwią
ugodzić go znienacka.

Ps 66,18

Lekcja 11: s. 9

18 Gdybym w mym sercu planował coś złego, Pan
by mnie nie wysłuchał.

Ps 78,21–22.38.49–50

Lekcja 11: s. 6

21 Słysząc to, PAN wpadł w oburzenie, rozpalił się
ogień przeciwko Jakubowi i gniew spadł na
Izraela. 22 Bo nie zawierzyli Bogu i nie zaufali Jego
pomocy.

38 Ale On był miłosierny, przebaczał grzechy i nie
wytracał. Wielokrotnie gniew swój powściągał i
nie dawał upustu swej zapalczywości.

49 Spuścił na nich swój gniew srogi: oburzenie,
zapalczywość i utrapienie - zastęp zwiastunów
nieszczęścia. 50 Dał upust swemu gniewowi; nie
ocalił ich życia od śmierci i zesłał pomór na bydło.

Ps 84,12–13

Lekcja 11: s. 2

12 Doprawdy PAN jest słońcem i tarczą, Bóg
obdarza łaską i chwałą. PAN nie odmawia
dobrodziejstw tym, co postępują nienagannie. 13
PANIE Zastępów, szczęśliwy człowiek, który ufa
Tobie!

Ps 86,15

Lekcja 11: s. 6, 7, 9

15 Ty jednak, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i
litościwym, cierpliwym, pełnym łaski i wierności.

Ps 90,7

Lekcja 11: s. 6

7 Tak i my giniemy od Twojego gniewu jesteśmy strwożeni Twoim oburzeniem.

Ps 103,8–14

Lekcja 11: s. 6, 9

8 Miłosierny jest PAN i litościwy, cierpliwy i pełen łaskawości. 9 Nie będzie się gniewał bez końca ani nie będzie oburzony na wieki. 10 Nie postępuje z nami według grzechów naszych, nie odpłaca nam według naszych nieprawości. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak wielka jest Jego łaska dla bogobojnych. 12 Jak daleko jest wschód od zachodu, tak oddalił od nas nasze grzechy.

13 Jak ojciec lituje się nad dziećmi, tak PAN lituje się nad swymi czcicielami. 14 Wie dobrze, z czego zostaliśmy stworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 119,9.11.16.105.165

Lekcja 11: s. 9, 14, 15, 18, 19

9 W jaki sposób młodzieniec prostuje swą drogę? Zachowując Twoje słowa!

11 W mym sercu zachowuję Twoje słowa, abym nie zgrzeszył przeciw Tobie.

16 Roztrząsam Twoje ustawy, nie zapominam o Twych słowach.

105 Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich, i światłem na mojej ścieżce.

165 Wielki pokój dla miłujących Twe Prawo, tacy nie mogą się potknąć.

Ps 121,1–8

Lekcja 11: s. 11

1 Pieśń wstępowań . Oczy swe wznoszę ku górom: skąd przyjdzie dla mnie pomoc? 2 Pomoc przychodzi od PANA, Który stworzył niebo i ziemię! 3 On nie pozwoli potknąć się twej nodze ani się nie zdrzemnie Ten, który cię strzeże! 4 Nie zdrzemnie się nigdy ani nie zaśnie Strażnik Izraela. 5 PAN jest strażnikiem twoim, PAN twoją osłoną, On jest po twojej prawej stronie.

6 We dnie nie porazi cię słońce ani księżyc w nocy. 7 PAN cię ustrzeże od zła wszelkiego, PAN ochroni twe życie. 8 PAN cię ustrzeże przy wyjściu i powrocie teraz i na wieki.

Ps 145,8–9.17

Lekcja 11: s. 6, 11

8 Miłosierny jest PAN i łaskawy, cierpliwy i pełen litości. 9 Dobry jest PAN dla wszystkich, okazuje miłosierdzie wszystkim swoim dziełom.

17 Sprawiedliwy jest PAN na wszystkich swych drogach i wierny we wszystkich swych dziełach.

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 11: s. 13, 15, 17

5 Zaufaj PANU całym sercem, a nie polegaj na swej umiejętności. 6 W całym twoim postępowaniu staraj się Go rozpoznać, a On wyrówna twoje ścieżki. 7 Nie bądź taki mądry we własnych oczach, trwaj w bojaźni PANA i wystrzegaj się zła. 8 To da moc twemu ciału i twardość twoim kościom. 9 Uczcij PANA swoim majątkiem i pierwocinami ze wszystkich twych plonów.

10 Wtedy twe spichlerze będą napełnione i twoje tłocznie będą ociekać moszczem. 11 Nie gardź, mój synu, karceniem PANA i nie zniechęcaj się Jego upomnieniem, 12 bo kogo PAN kocha, tego karci, jak ojciec syna, którego darzy życzliwością.

25 Nie musisz się lękać nagłej trwogi ani burzy, która uderzy w bezbożnych, 26 bo PAN ciebie wesprze, On twoją nogę uchroni przed sidłem.

Prz 9,6

Lekcja 11: s. 3

6 Porzućcie brak doświadczenia, abyście żyć mogli, wejdźcie na drogę umiejętności!".

Prz 10,12.18

Lekcja 11: s. 3, 13, 14

12 Nienawiść wznieca spory, a miłość przebacza grzechy.

18 Kto przechowuje w sobie nienawiść - ma w ustach kłamstwo, a kto rozgłasza oszczerstwa, jest głupcem.

Prz 11,14

Lekcja 11: s. 15, 17

14 Bez trafnych zarządzeń upada naród, a zwycięstwo zależy od wielu doradców.

Prz 14,16–17.29

Lekcja 11: s. 3, 7, 8, 9

16 Mądry kieruje się bojaźnią i unika złych czynów,
głupiec zaś jest wyniosły i pewny siebie. 17
Człowiek zapalczywy kieruje się głupotą, a
podstępny budzi nienawiść.

29 Kto panuje nad gniewem, jest bardzo roztropny,
człowiek zapalczywy szerzy głupotę.

Prz 15,1.18.22

Lekcja 11: s. 7, 8, 9, 15, 16, 17

1 Łagodna odpowiedź uśmierza zapalczywość, a
obraźliwe słowo wzmaga gniew.

18 Człowiek zapalczywy wszczyna kłótnie,
natomiast cierpliwy łagodzi spór.

22 Plany zawodzą, gdy nie ma porady, z pomocą
doradców będą wykonane.

Prz 16,9.32

Lekcja 11: s. 4, 5, 8, 16, 17

9 Serce człowieka obmyśla drogę, lecz PAN
kieruje jego krokami.

32 Więcej wart cierpliwy niż siłacz, ten, kto panuje
nad sobą, wart więcej niż zdobywca miasta.

Prz 17,9.11

Lekcja 11: s. 10, 14

9 Jeśli chcesz, żeby cię ludzie kochali, przebaczaj
im winy, bo ten, kto jest pamiętliwy, traci
przyjaciół.

11 Zły szuka okazji do buntu, lecz znajdzie go
bezlitosny posłaniec.

Prz 18,13.15

Lekcja 11: s. 16

13 Kto odpowiada, zanim wysłucha, ujawnia
głupotę i ściąga na siebie hańbę.

15 Serce pojętne osiąga roztropność, a ucho
mądrych przyciąga wiedzę.

Prz 19,11.19

Lekcja 11: s. 6, 7, 9

11 Rozsądek człowieka łagodzi jego gniew, a
darowanie uraz jest jego chwałą.

19 Człowiek gwałtowny winien ponieść karę, jeśli
mu pobłażasz, to jakbyś go popierał.

Prz 20,19

Lekcja 11: s. 14

19 Kto ugania się za plotkami, zdradzi tajemnice,
nie wiąż się z człowiekiem gadatliwym.

Prz 22,24–25

Lekcja 11: s. 7, 15

24 Nie przyłączaj się do człowieka gwałtownego i
nie chodź z człowiekiem porywczym, 25 abyś się
nie przyzwyczaił do jego ścieżek i w ten sposób
nie zastawił sideł na własne życie.

Prz 24,16

Lekcja 11: s. 16

16 Prawy bowiem, choć upadnie siedem razy, to
wstanie, bezbożni zaś pogrążą się w nieszczęściu.

Prz 25,28

Lekcja 11: s. 2, 4, 5

28 Jak zburzone miasto bez murów, tak człowiek,
który nie panuje nad swoim duchem.

Prz 27,1–2.4.7.12.17

Lekcja 11: s. 7, 10, 13, 14, 15

1 Nie przechwalaj się tym, co będzie jutro, bo nie
wiesz, co się zdarzy dzisiaj. 2 Niech cię inni
chwalą, a nie twoje usta, ktoś obcy, a nie własne
wargi.

4 Okrutna jest zapalczywość, straszliwy jest
gniew, a kto może ocaleć wobec zazdrości?

7 Syty depcze plaster miodu, ale dla głodnego i
gorzki pokarm jest słodyczą.

12 Rozważny dostrzega zło i chowa się przed nim,
niedoświadczeni zaś idą przed siebie i ponoszą
szkodę.

17 Żelazo ostrzy się żelazem, a człowiek doskonali
siebie przez kontakt ze swym bliźnim.

Prz 28,13

Lekcja 11: s. 3

13 Nie powodzi się temu, kto swe grzechy ukrywa;
ten, kto je wyznaje i porzuca, korzysta z
miłosierdzia.

Prz 29,8.11.22

Lekcja 11: s. 6, 7, 8, 9

8 Szydercy podburzają miasto, a mądrzy łagodzą
gniew.

11 Głupiec wybucha wielkim gniewem, ale mądry
w końcu go uspokaja.

22 Człowiek gwałtowny wznieca spory, a gniewny
pomnaża przestępstwa.

Prz 30,32–33

Lekcja 11: s. 7, 13

32 Jeżeli z głupoty uniosłeś się dumą i jeśli się potem zastanowiłeś - połóż rękę na ustach, 33 bo z ubijania mleka powstaje masło, podrażnienie nosa prowadzi do krwawienia, a podsycanie gniewu wywołuje spór.

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 11: s. 15

9 Lepiej jest dwojgu niż człowiekowi samotnemu. We dwoje osiąga się lepszy zysk z pracy. 10 Gdy bowiem jedno upadnie, drugie pomaga mu wstać. Przeciwnie - gdy samotny człowiek upadnie, nie ma nikogo, kto by go podniósł.

Koh 7,9.14

Lekcja 11: s. 7, 8, 9

9 Nie pozwalaj, by twój duch rozpalał się gniewem, bo tylko głupcy noszą w sobie skłonność do gniewu.

14 Bądź radosny w dniu szczęśliwym, a w dniu nieszczęścia rozmyślaj! Bóg zsyła szczęście i nieszczęście w taki sposób, że człowiek nigdy nie wie, co go spotka w przyszłości.

Księga Izajasza

Iz 5,20–21

Lekcja 11: s. 5, 10

20 Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro - złem; którzy ciemność mają za światłość, a światłość - za ciemność; którzy gorycz uważają za słodycz, a słodycz - za gorycz. 21 Biada tym, którzy we własnych oczach uchodzą za mądrych i uważają siebie za rozsądnych.

Iz 30,9.27

Lekcja 11: s. 6, 10

9 Jesteście ludem przewrotnym, synami wiarołomnymi, synami, którzy nie chcą słuchać nauki PANA.

27 Oto imię PANA przychodzi z daleka. Gniew Jego płonie, Jego brzemię przytłacza, Jego wargi są pełne wzburzenia, a Jego język jest jak trawiący ogień.

Iz 55,7–9

Lekcja 11: s. 5

7 Niech niegodziwy porzuci swą drogę, a człowiek występny swoje zamysły! Niech wróci do PANA, aby obdarzył go miłością, do naszego Boga, gdyż On jest hojny w przebaczaniu! 8 Bo moje myśli nie są waszymi myślami, a wasze drogi nie są moimi drogami - wyrocznia PANA. 9 Bo jak niebo góruje nad ziemią, tak drogi moje górują nad waszymi, a moje myśli nad waszymi myślami!

Księga Jeremiasza

Jr 5,23

Lekcja 11: s. 10

23 Lecz serce tego ludu jest krnąbrne i zbuntowane. Odwrócili się i odeszli.

Jr 17,9

Lekcja 11: s. 16

9 W sercu człowieka rodzi się podstęp. Któż może poznać jego myśli?

Lamentacje

Lm 3,42–43

Lekcja 11: s. 6

42 Zgrzeszyliśmy zbuntowani, dlatego nas nie oszczędziłeś. 43 Spowiłeś się w gniew, ścigałeś nas i zabijałeś bez litości.

Księga Ezechiela

Ez 2,5–8

Lekcja 11: s. 10

5 Oni zaś, czy usłuchają, czy nie - są bowiem narodem buntowniczym - będą wiedzieli, że jest wśród nich prorok. 6 Ty zaś, synu człowieczy, nie bój się ich i nie lękaj się ich słów, chociażby cię otaczali szydercy i pyszałkowie i chociażbyś siedział na skorpionach. Nie bój się ich i niech cię nie zrażają ich słowa, bo są oni narodem buntowniczym. 7 Będziesz im mówił moje słowa, czy usłuchają, czy nie, są bowiem zbuntowni. 8 Ty zaś, synu człowieczy, słuchaj tego, co Ja mówię do ciebie, i nie bądź buntownikiem jak ten naród buntowników. Otwórz swoje usta i zjedz, co ci podam".

Ez 18,20

Lekcja 11: s. 5, 17

20 Umrze tylko ten człowiek, który grzeszy. Syn
nie odpowiada za winy ojca i ojciec nie odpowiada
za winy syna. Prawego spotka nagroda za jego
sprawiedliwość, a bezbożnego dosięgnie kara za
jego niegodziwość.

Ez 44,6

Lekcja 11: s. 10

6 Powiedz buntowniczemu domowi Izraela: Tak
mówi Pan BÓG: Dosyć już, domu Izraela,
wszystkich waszych obrzydliwości!

Księga Daniela

Dn 9,16

Lekcja 11: s. 6

16 Panie, w swej sprawiedliwości powstrzymaj
gniew i wzburzenie na twoje miasto Jerozolimę,
na Twoją świętą górę. Z powodu naszych
grzechów i grzechów naszych ojców Jerozolima i
Twój naród znoszą obelgi tych, którzy nas
otaczają.

Księga Jonasza

Jon 4,1–11

Lekcja 11: s. 4

1 Ale Jonaszowi bardzo się to nie podobało i
srodze się oburzył. 2 Zaczął też modlić się do
PANA: "Czy ja, o PANIE, nie mówiłem tego, będąc
jeszcze w swojej ziemi? Dlatego też wcześniej
starałem się uciec do Tarszisz, bo wiedziałem, że
jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym,
nieskorym do gniewu, bogatym w miłosierdzie i
litującym się nad niedolą. 3 Zabierz, PANIE, ode
mnie moją duszę, bo lepsza dla mnie śmierć niż
życie". 4 PAN odpowiedział: "Czy twój gniew jest
słuszny?". 5 Jonasz wyszedł z miasta i odszedł w
kierunku wschodnim. Zbudował sobie szałas i
usiadł w jego cieniu tak, aby widzieć, co się dzieje
w mieście.

6 PAN Bóg natomiast sprawił, że wyrosło nad
Jonaszem drzewko rycynusowe i dawało cień jego
głowie, i osłaniało go przed skwarem dnia. Jonasz
bardzo się nim cieszył. 7 Ale następnego dnia,
rankiem Bóg sprawił, że robak podgryzł drzewko,
tak że uschło. 8 Oprócz tego, gdy wzeszło słońce,
Bóg zesłał gorący wiatr wschodni. Skwar więc tak
osłabił Jonasza, że omdlał i błagał o śmierć.
Mówił: "Lepiej żebym umarł niż żył". 9 Powiedział
Bóg do Jonasza: "Czy twój gniew z powodu
drzewka rycynusowego jest słuszny?". Jonasz
odparł: "Słusznie się gniewam i życzę sobie
śmierci!". 10 Wtedy PAN rzekł: "Żal ci drzewka
rycynusowego, przy którym się nie napracowałeś
i nie troszczyłeś się o jego wzrost? Wyrosło ono w
nocy i nocą zginęło.

11 A Ja miałbym się nie użalić nad Niniwą, wielkim
miastem, w którym mieszka więcej niż sto
dwadzieścia tysięcy ludzi, nieumiejących
rozróżnić prawej ręki od lewej, a także wielkie
stada?".

Księga Nahuma

Na 1,3

Lekcja 11: s. 6

3 PAN jest cierpliwy, lecz pełen potęgi, PAN nie
pobłaża nikomu. Bet Wichura i burza torują Mu
drogę, chmury jak tuman kurzu pod Jego stopami.

Księga Sofoniasza

So 2,2–3

Lekcja 11: s. 6

2 - narodzie bezwstydny! - zanim was nie rozpędzą
jak plewę, która w końcu znika. Zanim was
dosięgnie żar gniewu PANA, zanim was dosięgnie
dzień gniewu PANA. 3 Szukajcie PANA, wszyscy
ubodzy tej ziemi, którzy wypełnialiście Jego
ustawy. Szukajcie sprawiedliwości, szukajcie
pokory, a może się ukryjecie w dniu gniewu
PANA.

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 2,16

Lekcja 11: s. 7

16 Gdy Herod spostrzegł, że mędrcy go zwiedli,
bardzo się rozgniewał i kazał zabić w Betlejem i w
całej okolicy wszystkich chłopców poniżej dwóch
lat, stosownie do czasu, o którym się dowiedział
od mędrców.

Mt 5,9–16.21–24.38–48

Lekcja 11: s. 2, 4, 5, 6, 7, 13, 14, 18, 19

Mt 43,48 (pobrano: Mt 5,43-48): W druku: Mt 5,23-24; 43,48. Ewangelia Mateusza nie ma rozdziału 43; z kontekstu (postawa wobec wrogów) chodzi o Mt 5,43-48.

9 Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ
oni zostaną nazwani synami Bożymi. 10 Szczęśliwi,
którzy są prześladowani za sprawiedliwość,
ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. 11
Jesteście szczęśliwi, gdy was znieważają,
prześladują i oczerniają z mojego powodu. 12
Cieszcie się i radujcie, bo wielka jest wasza
zapłata w niebie. Tak samo przecież
prześladowano proroków, którzy byli przed wami.
13 Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci
swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje
się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i
podeptanie przez ludzi.

14 Wy jesteście światłem dla świata. Nie może się
ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala się
też lampy po to, by ją schować pod garncem, lecz
stawia się ją na świeczniku, żeby świeciła
wszystkim, którzy są w domu. 16 Tak też niech
świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze
dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który jest w
niebie

21 Słyszeliście, że kiedyś powiedziano: Nie
popełnisz morderstwa,, a kto by dopuścił się
morderstwa, stanie przed sądem. 22 A Ja wam
mówię, że każdy, kto się gniewa na swego brata,
będzie osądzony. A kto powie bratu: «Głupcze»,
stanie przed Wysoką Radą. A jeśli mu powie:
«Durniu», skazany zostanie na ogień potępienia.
23 Jeżeli więc przyniesiesz swoją ofiarę na ołtarz i
przypomnisz sobie, że twój brat ma coś przeciwko
tobie, 24 zostaw przed ołtarzem ofiarę i najpierw
idź pojednać się z bratem. Potem wróć i złóż
ofiarę.

38 Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko, ząb za
ząb. 39 A Ja wam mówię: Nie zwalczajcie zła złem,
lecz jeśli cię ktoś uderzy w prawy policzek,
nadstaw mu i drugi. 40 A temu, kto chce się z tobą
procesować o tunikę, oddaj także płaszcz. 41 Jeśli
cię ktoś zmusza, żebyś szedł z nim tysiąc kroków,
idź z nim dwa tysiące. 42 Daj temu, kto cię prosi, i
nie odmawiaj temu, kto chce od ciebie pożyczyć.

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego a nieprzyjaciela będziesz
nienawidził. 44 A Ja wam mówię: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za waszych
prześladowców, 45 abyście byli synami waszego
Ojca, który jest w niebie. On sprawia, że słońce
wschodzi dla złych i dobrych i zsyła deszcz dla
sprawiedliwych i niesprawiedliwych. 46 Jeśli
bowiem miłujecie tylko tych, którzy was miłują,
jakiej zapłaty możecie się spodziewać? Czy i
celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli pozdrawiacie
tylko swoich bliskich, to cóż szczególnego
czynicie? Czy i poganie tak nie postępują?

48 Bądźcie więc tak doskonali, jak doskonały jest
wasz Ojciec Niebieski.

Mt 6,34

Lekcja 11: s. 13

34 Nie martwcie się o jutro, bo dzień jutrzejszy
zatroszczy się o siebie. Każdy dzień ma dosyć
swoich kłopotów.

Mt 7,1–5.12

Lekcja 11: s. 3, 4, 5, 14, 16, 17, 18, 19

1 Nie osądzajcie, abyście nie byli osądzeni. 2 W
jaki bowiem sposób sami osądzacie, tak i was
osądzą. Jaką miarą mierzycie, taką i wam
odmierzą. 3 Dlaczego widzisz drzazgę w oku
swego brata, a w swoim oku nie dostrzegasz
belki? 4 Albo jak możesz powiedzieć swemu bratu:
«Pozwól, że wyjmę drzazgę z twojego oka», gdy
ty sam masz w swoim oku belkę? 5 Obłudniku!
Wyjmij najpierw belkę z własnego oka, a wtedy
przejrzysz i będziesz mógł wyjąć drzazgę z oka
twojego brata.

12 Wszystko więc, co chcielibyście, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie. Tego bowiem
wymaga Prawo i Prorocy.

Mt 10,28–31

Lekcja 11: s. 13

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, gdyż
duszy zabić nie mogą. Bójcie się natomiast Tego,
który i ciało, i duszę może oddać na potępienie. 29
Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za drobną
monetę? A jednak żaden z nich nie spadnie na
ziemię wbrew woli waszego Ojca. 30 Jeśli zaś
chodzi o was, to nawet wasze włosy na głowie są
wszystkie policzone. 31 Nie bójcie się więc! Wy
jesteście warci więcej niż wiele wróbli.

Mt 12,34–37

Lekcja 11: s. 7, 8, 16

34 Potomstwo żmijowe! Jak możecie powiedzieć
coś dobrego, skoro jesteście źli? Usta mówią
przecież to, czym jest przepełnione serce. 35
Dobry człowiek wyjmuje z dobrego skarbca to, co
dobre. A zły człowiek wyjmuje ze złego skarbca
to, co złe. 36 Wiedzcie, że w dniu sądu ludzie
zdadzą sprawę z każdego niepotrzebnie
wypowiedzianego słowa. 37 Bo właśnie na
podstawie twoich słów będziesz usprawiedliwiony
i na podstawie twoich słów będziesz potępiony.

Mt 15,18–20

Lekcja 11: s. 5, 8, 16

18 To zaś, co z ust wychodzi, wypływa z serca. To
właśnie plami człowieka. 19 Z serca bowiem
pochodzą złe myśli, zabójstwa, cudzołóstwa,
czyny rozpustne, kradzieże, fałszywe świadectwa,
bluźnierstwa. 20 To właśnie czyni człowieka
nieczystym. Jedzenie nieumytymi rękami nie
plami człowieka.

Mt 18,21–35

Lekcja 11: s. 13

21 Wtedy podszedł Piotr i zapytał: "Panie, ile razy
mam przebaczyć bratu, jeśli wobec mnie zawini?
Czy aż siedem razy?. 22 Jezus mu odpowiedział:
"Nie twierdzę, że siedem, lecz aż siedemdziesiąt
siedem razy. 23 Dlatego królestwo niebieskie
podobne jest do króla, który postanowił rozliczyć
się ze swoimi sługami. 24 Kiedy zaczął to robić,
przyprowadzono mu dłużnika, który był mu
winien dziesięć tysięcy talentów. 25 Ponieważ nie
miał z czego oddać, pan kazał go sprzedać wraz z
żoną i dziećmi, i wszystkim, co posiadał. W ten
sposób chciał odzyskać dług.

26 Wtedy sługa upadł przed nim na ziemię i błagał:
«Okaż mi cierpliwość, a wszystko ci oddam». 27
Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i dług
mu darował. 28 Gdy ów sługa wyszedł, spotkał
innego sługę swego pana, który był mu winien sto
denarów. Chwycił go, zaczął dusić i mówił:
«Oddaj wszystko, coś winien». 29 A on upadł na
ziemię i prosił: «Okaż mi cierpliwość, a wszystko
ci oddam». 30 On jednak nie chciał, lecz odszedł i
wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda długu.

31 Gdy inni słudzy dowiedzieli się o tym, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli o wszystkim
swojemu panu. 32 Wtedy pan wezwał go i
powiedział: «Jesteś złym człowiekiem!
Darowałem ci cały dług, bo mnie prosiłeś. 33 Czy i
ty nie powinieneś był zmiłować się nad swoim
dłużnikiem, tak jak ja zmiłowałem się nad tobą?».
34 I pan rozgniewany wydał go katom, dopóki nie
odda mu całego długu. 35 Podobnie postąpi z wami
mój Ojciec, który jest w niebie, jeśli każdy z was
szczerze nie przebaczy swojemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 11: s. 14

25 Jezus przywołał ich do siebie i powiedział:
"Wiecie o tym, że rządzący uciskają ludzi, a
wielcy dają im odczuć swoją władzę. 26 Nie tak ma
być między wami. Jeśli ktoś z was chce być wielki,
niech będzie waszym sługą. 27 A jeśli ktoś z was
chce być pierwszy między wami, niech się stanie
waszym niewolnikiem. 28 Tak jak Syn Człowieczy,
który nie przyszedł po to, aby Mu służono, lecz
aby służyć i oddać swoje życie jako okup za wielu.

Mt 21,12–16

Lekcja 11: s. 6

12 Jezus wszedł do świątyni i wyrzucił stamtąd
wszystkich sprzedawców i kupujących.
Powywracał stoły wymieniających pieniądze oraz
stragany sprzedawców gołębi. 13 Powiedział
także: "Napisano: Dom mój będzie nazwany
domem modlitwy, a wy zamieniacie go w
kryjówkę bandytów. 14 W świątyni podeszli do
Niego niewidomi i kulawi. A On ich uzdrowił. 15
Kiedy wyżsi kapłani i nauczyciele Pisma zobaczyli
cuda, które uczynił, oraz dzieci, które wołały w
świątyni: "Hosanna Synowi Dawida, oburzyli się.
16 Powiedzieli do Niego: "Słyszysz, co one wołają?.
A Jezus im odpowiedział: "Owszem. Ale czy nigdy
nie czytaliście: Z ust dzieci i niemowląt odbierasz
chwałę.

Mt 22,37–39

Lekcja 11: s. 13

37 On odpowiedział: "Będziesz miłował Pand,
swego Boga, całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. 38 To jest
największe i pierwsze przykazanie. 39 Drugie jest
podobne do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 11: s. 15

14 Będzie też podobnie jak z człowiekiem, który
wybierał się w podróż. Zawołał swoje sługi i
powierzył im swój majątek. 15 Jednemu dał pięć
talentów", drugiemu dwa, a trzeciemu jeden;
każdemu według jego zdolności. I wyjechał. 16
Ten, który otrzymał pięć talentów, natychmiast
puścił je w obieg i zyskał drugie pięć. 17 Podobnie
i ten, który otrzymał dwa, zyskał drugie dwa. 18
Ten zaś, który otrzymał jeden, wykopał dół w
ziemi i ukrył pieniądze swego pana.

19 Po dłuższym czasie pan powrócił i zaczął
rozliczać się ze sługami. 20 Najpierw przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i powiedział: «Panie! Dałeś mi pięć
talentów. Oto zyskałem pięć następnych». 21 Pan
powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem». 22 Przyszedł następnie ten, który
otrzymał dwa talenty, i powiedział: «Panie! Dałeś
mi dwa talenty. Oto zyskałem dwa następne». 23
Pan powiedział do niego: «Dobrze, sługo dobry i
wierny. Byłeś wierny w drobnych sprawach, nad
wieloma cię postawię. Wejdź, aby radować się ze
swoim panem».

24 Przyszedł wreszcie ten, który otrzymał jeden
talent i powiedział: «Panie! Wiedziałem, że jesteś
człowiekiem wymagającym. Chcesz żąć tam,
gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzie nie
rozsypałeś. 25 Bałem się ciebie i dlatego ukryłem
talent w ziemi. Oto masz, co twoje». 26 Wtedy pan
mu odpowiedział: «Sługo zły i leniwy. Wiedziałeś,
że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać
tam, gdzie nie rozsypałem. 27 Powinieneś był więc
przekazać pieniądze bankierom, a ja po powrocie
odebrałbym je z zyskiem. 28 Dlatego zabierzcie mu
talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

29 Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane i
będzie miał w nadmiarze. Temu zaś, kto nie ma,
zostanie zabrane nawet to, co ma.

Ewangelia według św. Marka

Mk 3,5

Lekcja 11: s. 4, 6, 9

5 I spojrzał na nich z gniewem, zasmucony z
powodu niewrażliwości ich serca, a do tego
człowieka powiedział: "Wyciągnij rękę!.
Wyciągnął, a jego ręka stała się znowu sprawna.

Mk 7,20–23

Lekcja 11: s. 5, 8, 9

20 I mówił dalej: "Co wychodzi z człowieka, to
właśnie go plami. 21 Z wnętrza, z serca ludzkiego
pochodzą złe myśli, rozpusta, kradzieże,
zabójstwa, 22 cudzołóstwa, chciwość,
przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zawiść,
bluźnierstwo, pycha, głupota. 23 Całe to zło
wychodzi na zewnątrz i plami człowieka.

Mk 11,15–18.25–26

Lekcja 11: s. 3, 5, 6, 14

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

15 Potem przyszli do Jerozolimy. Kiedy wszedł do
świątyni, zaczął z niej wyrzucać sprzedających i
kupujących; powywracał stoły zmieniających
pieniądze i ławki sprzedających gołębie , 16 i nie
pozwalał przenosić przez świątynię żadnych
przedmiotów. 17 Następnie nauczał ich, mówiąc:
"Czy nie jest napisane: Mój dom będzie nazwany
domem modlitwy dla wszystkich narodów? A wy
uczyniliście z niego kryjówkę bandytów. 18
Usłyszeli o tym wyżsi kapłani i nauczyciele Pisma
i szukali sposobu, jak by Go zgładzić. Bali się Go
jednak, gdyż cały lud był zachwycony Jego nauką.

25 A kiedy przystępujecie do modlitwy,
przebaczajcie, jeśli macie coś przeciw komu, aby
również wasz Ojciec, który jest w niebie,
przebaczył wasze przewinienia. 26 [brak tego wersetu w
tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,35.45

Lekcja 11: s. 8

35 Wy natomiast miłujcie waszych nieprzyjaciół,
czyńcie dobrze i pożyczajcie, niczego w zamian
się nie spodziewając. A otrzymacie wielką zapłatę
i będziecie synami Najwyższego. On bowiem jest
łaskawy dla niewdzięcznych i złych.

45 Dobry człowiek z dobrego skarbca swojego
serca wydobywa dobro, a zły ze złego skarbca
wydobywa zło. Jego usta mówią przecież to, czym
jest przepełnione serce.

Łk 9,23–24

Lekcja 11: s. 7, 9, 13

23 Do wszystkich zaś mówił: "Jeśli ktoś chce iść za
Mną, niech się wyprze samego siebie, niech
codziennie bierze swój krzyż i niech Mnie
naśladuje. 24 Bo kto chce ocalić swoje życie, straci
je; a kto straci swoje życie z mojego powodu, ten
je ocali.

Łk 10,20

Lekcja 11: s. 13

20 Lecz nie cieszcie się z tego, że duchy się wam
poddają, ale cieszcie się raczej z tego, że wasze
imiona są zapisane w niebie.

Łk 18,1

Lekcja 11: s. 9

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze
powinni się modlić i nie zniechęcać się:

Łk 19,45–46

Lekcja 11: s. 6

45 Kiedy wszedł do świątyni", zaczął wyrzucać
sprzedających, 46 mówiąc im: "Napisano: Dom mój
będzie domem modlitwy, a wy zamieniliście go w
kryjówkę bandytów.

Ewangelia według św. Jana

J 2,13–21

Lekcja 11: s. 6

13 Zbliżało się żydowskie święto Paschy i Jezus
udał się do Jerozolim. 14 Na dziedzińcu świątyni
napotkał sprzedawców wołów, owiec i gołębi oraz
tych, którzy prowadzili wymianę pieniędzy. 15
Wówczas splótł bicz ze sznurów i przepędził
wszystkich z terenu świątyni, również owce i
woły. Rozrzucił pieniądze tych, którzy je
wymieniali, a ich stoły powywracał. 16
Sprzedawcom gołębi zaś nakazał: "Zabierzcie
stąd to wszystko i nie róbcie targowiska z domu
mego Ojca!. 17 Uczniowie przypomnieli sobie tekst
Pisma: Gorliwość o Twój dom pochłania Mnie.

18 Żydzi natomiast zwrócili się do Niego z
pytaniem: "Jakim znakiem wskażesz nam, że masz
prawo to czynić?. 19 Na to Jezus odpowiedział:
"Zburzcie tę świątynię, a Ja w ciągu trzech dni ją
wzniosę. 20 Żydzi odrzekli: "Czterdzieści sześć lat
budowano tę świątynię, a Ty chcesz ją wznieść w
ciągu trzech dni?. 21 On jednak mówił o świątyni
swego ciała.

J 14,15–16

Lekcja 11: s. 1, 9

15 Jeśli Mnie miłujecie, będziecie zachowywali
moje przykazania. 16 A Ja będę prosił Ojca i da
wam innego Wspomożyciela, aby pozostał z wami
na zawsze,

J 15,3–7

Lekcja 11: s. 12, 15, 17

3 Wy już jesteście oczyszczeni dzięki nauce, którą
wam przekazałem. 4 Trwajcie we Mnie tak, jak Ja
w was. Podobnie jak winna gałązka nie może
owocować sama z siebie, gdy nie trwa w krzewie,
tak też i wy, jeśli nie będziecie trwać we Mnie. 5
Ja jestem krzewem winorośli, a wy gałązkami. Kto
trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi obfity
owoc, gdyż beze Mnie nic nie możecie uczynić. 6
Jeśli ktoś nie trwa we Mnie, będzie odrzucony jak
gałązki i uschnie. Zbiera się je, wrzuca w ogień i
spala. 7 Jeśli będziecie trwać we Mnie i jeśli moja
nauka będzie w was trwać, proście, a spełni się
wszystko, cokolwiek tylko pragniecie.

J 16,13.23–24

Lekcja 11: s. 6, 9

J 23,24 (pobrano: J 16,23–24): W druku: J 16,13; 23,24. Ewangelia Jana nie ma rozdziału 23. Odczytano jako J 16,13.23–24 (błąd zamiany separatorów przy tłumaczeniu zapisu 16:13, 23–24; ten sam wzór co 2 Kor 5,9; 14,15 w lekcji 14). J 16,23–24 (proście, a otrzymacie) pasuje do kontekstu Bożych obietnic i 1 J 3,22.

13 Po swoim przyjściu On - Duch
Prawdy-poprowadzi was ku pełnej prawdzie. Nie
będzie bowiem mówił od siebie, lecz powie to
wszystko, co usłyszy. Będzie tak - że nauczał o
sprawach przyszłych.

23 W owym dniu o nic nie będziecie Mnie już
pytać. Uroczyście zapewniam was: O cokolwiek
poprosicie Ojca w imię moje, da wam. 24
Dotychczas nie prosiliście o nic w imię moje.
Proście więc, a otrzymacie, aby wasza radość
była pełna.

Dzieje Apostolskie

Dz 4,19–20

Lekcja 11: s. 8

19 A Piotr i Jan odpowiedzieli: "Rozsądźcie sami,
co jest słuszne przed Bogiem: was słuchać czy
Boga? 20 Bo nie możemy milczeć o tym, cośmy
widzieli i słyszeli.

Dz 5,29

Lekcja 11: s. 8

29 Piotr i apostołowie odpowiedzieli: "Bardziej
trzeba słuchać Boga niż ludzi.

Dz 8,14–24

Lekcja 11: s. 2, 4, 10

14 Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się o
tym, że mieszkańcy Samarii przyjęli słowo Boże.
Wysłali więc do nich Piotra i Jana. 15 A oni przyszli
i modlili się za nich, aby otrzymali Ducha
Świętego. 16 Bo na żadnego z nich jeszcze nie
zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana
Jezusa. 17 Nakładali na nich ręce, a oni
otrzymywali Ducha Świętego. 18 A kiedy Szymon
zobaczył, że przez nałożenie rąk apostołowie
udzielają Ducha Świętego, przyniósł pieniądze

19 i poprosił: "Dajcie i mnie taką moc, abym,
nakładając ręce, rozdzielał wszystkim Ducha
Świętego. 20 Piotr odpowiedział: "Niech pieniądze
twoje przepadną razem z tobą. Sądziłeś, że
można kupić dar Boży. 21 Nie będziesz miał nic
wspólnego z tym dziełem, gdyż nie jesteś uczciwy
wobec Boga. 22 Odwróć się od grzechu i proś
Pana, a może ci przebaczy twoje pragnienie. 23
Widzę bowiem, że jesteś bardzo zły i trwasz w
więzach nieuczciwości.

24 Wtedy Szymon zaczął prosić: "Błagajcie za mną
Pana, aby nie spotkało mnie to, o czym
mówiliście.

Dz 23,1

Lekcja 11: s. 15

1 Paweł zaś uważnie spojrzał na Wysoką Radę i
powiedział: "Bracia! Aż do dnia dzisiejszego
służyłem Bogu z czystym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 11: s. 15

16 Dlatego staram się mieć zawsze czyste
sumienie wobec Boga i ludzi.

List do Rzymian

Rz 2,1.5

Lekcja 11: s. 6, 8, 9

1 Dlatego nie możesz się wytłumaczyć,
kimkolwiek jesteś, człowieku, który podejmujesz
się sądzenia. Osądzając kogoś innego, sam siebie
skazujesz, bo czynisz to samo, co potępiasz.

5 Na miarę twojej zatwardziałości i
niepoprawnego serca gromadzisz sobie gniew na
dzień gniewu i objawienia się sprawiedliwego
sądu Boga,

Rz 3,10–18

Lekcja 11: s. 2, 10

10 jak jest napisane: Nie ma sprawiedliwego, ani
jednego, 11 nie ma rozumnego, nie ma takiego,
który by szukał Boga. 12 Wszyscy zbłądzili,
wszyscy okazali się przewrotni, nie ma takiego,
kto postępowałby godziwie, nie ma ani jednego. 13
Gardło ich jest grobem otwartym. Swoim
językiem dopuszczają się oszustw. Na ich
wargach jad żmijowy. 14 Usta ich pełne są
przekleństw i zgorzknienia.

15 Do rozlewu krwi biegną ochoczo, 16 zagłada i
udręczenie na ich drogach, 17 a drogi pokoju nie
dostrzegli. 18 Bojaźni Bożej nie mają przed oczami.

Rz 5,3–5

Lekcja 11: s. 1, 5, 8, 13

3 I nie tylko nią. Chlubimy się także z ucisków,
wiedząc, że ucisk prowadzi do cierpliwości, 4
cierpliwość do wytrwałości, wytrwałość zaś do
nadziei. 5 A nadzieja nie może zawieść, ponieważ
miłość Boga wypełniła nasze serca przez Ducha
Świętego, który jest nam dany.

Rz 6,12–14.17–18

Lekcja 11: s. 7, 9, 12

12 Niech więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie swego ciała
grzechowi jako oręż niesprawiedliwości, ale
oddawajcie samych siebie Bogu jako ci, którzy
powstali z martwych; a swoje ciało oddajcie Bogu
jako oręż sprawiedliwości. 14 Niech nie panuje nad
wami grzech. Przecież nie jesteście poddani
Prawu, lecz łasce.

17 Bogu niech będą dzięki, że choć byliście
niewolnikami grzechu, okazaliście szczere
posłuszeństwo tej nauce, która została wam
przekazana. 18 Uwolnieni od grzechu staliście się
sługami prawości.

Rz 7,14–25

Lekcja 11: s. 4, 9

14 Wiemy przecież, że Prawo jest duchowe, a ja
jestem cielesny, zaprzedany w niewolę grzechu. 15
Nie rozumiem tego, co czynię. Nie czynię bowiem
tego, co chcę, ale czynię to, czego nienawidzę. 16
Jeśli więc czynię to, czego nie chcę, jednocześnie
uznaję, że Prawo jest dobre. 17 A zatem nie ja to
czynię, ale mieszkający we mnie grzech. 18 Wiem
przecież, że we mnie - to jest w moim ciele - nie
mieszka dobro, ponieważ w mojej mocy jest
pragnienie dobra, ale nie jego wykonanie.

19 Nie czynię bowiem dobra, którego chcę, ale
czynię zło, którego nie chcę. 20 A jeśli robię to,
czego nie chcę, już nie ja to robię, ale
mieszkający we mnie grzech. 21 Dostrzegam więc
tę prawidłowość, że kiedy chcę czynić dobro,
pojawia się we mnie zło. 22 W głębi serca Prawo
Boga napełnia mnie radością. 23 Widzę jednak w
sobie inne prawo, sprzeciwiające się prawu
mojego umysłu i zagarniające mnie w niewolę
grzechu, który mieszka we mnie.

24 Jestem nieszczęsnym człowiekiem! Kto mnie
wyzwoli z ciała śmierci? 25 Bogu niech będą dzięki
przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana! Tak więc
umysłem służę Prawu Bożemu, natomiast ciałem -
prawu grzechu.

Rz 8,28–29.31–39

Lekcja 11: s. 1, 2, 5, 6, 8, 11, 13, 15, 17

28 Wiemy przecież, że tym, którzy kochają Boga i
którzy zostali powołani zgodnie z Jego
wcześniejszym zamysłem, wszystko służy dla ich
dobra. Zostali oni wezwani według
wcześniejszego zamysłu. 29 Tych, których Bóg
wcześniej poznał, tych też przeznaczył, aby byli
obrazem Jego Syna, pierworodnego pośród wielu
braci.

31 Co na to powiedzieć? Jeśli Bóg jest przy nas, to
któż przeciwko nam? 32 On własnego Syna nie
oszczędził, ale wydał Go za nas wszystkich,
dlaczego więc nie miałby nam ofiarować
wszystkiego wraz z Nim? 33 Kto wystąpi przeciw
wybranym przez Boga? Przecież sam Bóg
usprawiedliwia! 34 Kto wystąpi z wyrokiem
potępiającym? Przecież wstawia się za nami
Chrystus Jezus, który umarł, co więcej, który
zmartwychwstał i zasiada po prawej stronie
Boga! 35 Kto nas oddzieli od miłości Chrystusa?
Nieszczęście czy ucisk, prześladowanie czy głód,
nagość, niebezpieczeństwo czy miecz?

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 A w tym wszystkim
odnosimy wielkie zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 Jestem pewny, że ani śmierć, ani
życie, ani aniołowie, ani władze, ani rzeczy
teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
wysokości, ani głębie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas oddzielić od miłości
Boga, objawionej w Chrystusie Jezusie, naszym
Panu.

Rz 12,1–2.9–21

Lekcja 11: s. 4, 5, 7, 8, 9, 14, 16

1 Proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże,
abyście składali wasze ciała na ofiarę żywą,
świętą, miłą Bogu jako doskonały wyraz waszego
kultu. 2 Nie upodabniajcie się do tego świata, ale
przemieniajcie się poprzez odnowę myślenia, aby
rozeznać, jaka jest wola Boża, co szlachetne, co
miłe, co doskonałe.

9 Miłość niech będzie nieobłudna. Unikajcie zła,
przylgnijcie do dobra. 10 Serdeczni w braterskiej
miłości wzajemnie się wyprzedzajcie w
okazywaniu szacunku. 11 Nie traćcie gorliwości,
bądźcie płomiennego ducha, służcie Panu. 12
Radujcie się nadzieją, w ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie wytrwali. 13 Wspomagajcie świętych,
przestrzegajcie gościnności.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują;
błogosławcie, a nie złorzeczcie. 15 Radujcie się z
radosnymi, płaczcie z płaczącymi. 16 Bądźcie
jednomyślni. Nie zabiegajcie o to, co wyniosłe, ale
miejcie upodobanie w tym, co skromne. Nie
bądźcie zarozumiali. 17 Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Bądźcie życzliwi dla wszystkich
ludzi. 18 Jeśli to od was zależy, ze wszystkimi
ludźmi zachowujcie pokój.

19 Umiłowani, sami nie wymierzajcie
sprawiedliwości, ale pozostawcie to gniewowi
Bożemu. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta, Ja odpłacę, mówi Pan. 20 Raczej kiedy
twój wróg jest głodny, nakarm go, a gdy jest
spragniony, daj mu pić. Czyniąc tak, zgromadzisz
nad jego głową rozżarzone węgle. 21 Nie daj się
zwyciężyć złu, ale zło zwyciężaj dobrem.

Rz 13,1–10

Lekcja 11: s. 5, 8, 14

1 Każdy człowiek niech się podporządkuje
władzom, którym podlega. Nie ma bowiem
władzy, która nie byłaby od Boga; lecz każda,
która istnieje, została ustanowiona przez Boga. 2
Dlatego ten, kto sprzeciwia się władzy, występuje
przeciw porządkowi Boga, a ci, którzy występują
przeciw porządkowi, sami na siebie ściągają karę.
3 Sprawujący władzę nie wywołują lęku u tych, co
dobrze czynią, ale u tych, którzy czynią źle.
Chcesz więc nie bać się władzy? Czyń dobrze, a
otrzymasz od niej pochwałę. 4 Jest przecież na
służbie u Boga, aby cię zachęcić do dobrego. Jeśli
natomiast źle postępujesz, lękaj się, bo nie na
darmo nosi miecz. Jest przecież na służbie u
Boga, sprowadzając gniew na tego, kto dopuszcza
się zła. 5 Dlatego trzeba się jej podporządkować
nie tylko ze względu na karę, ale i ze względu na
sumienie.

6 Także dlatego płacicie podatki. Ci, którzy się
tym zajmują, pełnią służbę Bożą. 7 Każdemu
oddajcie, co się mu należy: komu podatek - temu
podatek, komu cło - cło; przed kim należy
odczuwać lęk - lęk, wobec kogo szacunek - temu
szacunek. 8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni oprócz
wzajemnej miłości. Ten bowiem, kto miłuje
bliźniego, wypełnił Prawo. 9 Ponieważ
przykazania: Nie dopuścisz się cudzołóstwa, nie
popełnisz morderstwa, nie będziesz kradł, nie
będziesz pożądał, i każde inne, zawiera się w tym:
Będziesz miłował bliźniego swojego jak siebie
samego. 10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu.
Miłość jest więc pełnią Prawa.

Rz 14,10–13.19

Lekcja 11: s. 2, 4, 5, 9, 15

10 A ty dlaczego osądzasz brata albo dlaczego
pogardzasz bratem? Przecież wszyscy staniemy
przed sądem Boga. 11 Napisano bowiem: Na moje
życie, mówi Pan, przede Mną zegnie się wszelkie
kolano i wszelki język będzie wychwalać Boga. 12
Tak oto każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu. 13 Nie osądzajmy się nawzajem, ale raczej
zwróćcie uwagę na to, by nie dawać bratu
powodu do potknięcia się lub upadku.

19 Starajmy się więc o to, co przynosi pokój i co
służy wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,2.14

Lekcja 11: s. 5, 17

2 Każdy z nas niech się stara podobać bliźniemu
dla jego dobra i zbudowania.

14 Przekonuję się, bracia moi, że jesteście pełni
szlachetności, że obfitujecie we wszelką wiedzę i
potraficie też napominać siebie nawzajem.

1 List do Koryntian

1 Kor 2,9–16

Lekcja 11: s. 17

9 Napisano bowiem: czego oko nie widziało ani
ucho nie słyszało, w serce człowieka nie wstąpiło,
to przygotował Bóg tym, którzy Go miłują. 10 Bóg
objawił nam to przez Ducha, a Duch przenika
wszystko, nawet głębokości Boga. 11 Któż bowiem
wie, co kryje się w człowieku, jeśli nie duch
człowieka, który w nim jest? Tak i Boga nikt by
nie poznał, gdyby nie Duch Boży. 12 My nie
otrzymaliśmy ducha od świata, ale Ducha od
Boga, aby poznać dary otrzymane od Boga. 13 Nie
głosimy tego uczonymi słowami ludzkiej
mądrości, ale dzięki pouczeniom Ducha,
przedstawiamy sprawy duchowe tym, którzy są z
Ducha.

14 Bo człowiek zmysłowy nie przyjmuje tego, co
pochodzi od Bożego Ducha. Jest to dla niego
głupstwem i nie może zrozumieć, że ocenia się to
na sposób duchowy. 15 Człowiek duchowy
natomiast ocenia wszystko, lecz sam nie jest
przez nikogo oceniany. 16 Kto bowiem poznał myśl
Pana, która mogłaby go pouczać? Oto my znamy
myśl Chrystusa.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 11: s. 15

1 Każdy niech uważa nas za sługi Chrystusa i
zarządców tajemnic Boga. 2 Od zarządców zaś
oczekuje się, by każdy z nich był wierny.

1 Kor 10,13.31

Lekcja 11: s. 2, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 14, 16, 18, 19

13 Nie byliście kuszeni ponad ludzkie siły. Bóg,
który jest wierny, nie pozwoli, byście byli kuszeni
ponad siły, lecz dopuszczając pokusę, wskaże
sposób jej przezwyciężenia.

31 Czy więc jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
czynicie, wszystko czyńcie na chwałę Boga.

1 Kor 11,31

Lekcja 11: s. 16

31 Gdybyśmy siebie samych sądzili, nie bylibyśmy
osądzeni.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość jest cierpliwa, szlachetna, miłość nie
zazdrości, nie przechwala się, nie jest
zarozumiała, 5 nie postępuje nieprzyzwoicie, nie
szuka siebie, nie wybucha gniewem, nie liczy
doznanych krzywd, 6 nie cieszy się z
niesprawiedliwości, lecz raduje się prawdą. 7
Wszystko wytrzymuje, wszystkiemu wierzy,
wszystkiemu ufa, wszystko przetrwa. 8 Miłość
nigdy się nie kończy. Inaczej niż dar
prorokowania, który ustanie, języki, które
zanikną, czy wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 11: s. 14

33 Nie łudźcie się! Złe rozmowy psują dobre
obyczaje.

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–5

Lekcja 11: s. 17

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg
wszelkiego pocieszenia. 4 On pociesza nas we
wszystkich naszych utrapieniach, abyśmy
potrafili pocieszać tych, którzy znajdują się w
jakimkolwiek utrapieniu, pocieszeniem, którym
sami jesteśmy pocieszani przez Boga. 5 Bo jak
obfitują w nas cierpienia Chrystusa, tak dzięki
Chrystusowi również nasze pocieszenie jest
obfite.

2 Kor 2,6–8.10–11

Lekcja 11: s. 2, 14

6 Ta kara, którą wymierzyła mu większość
spośród was, niech już wystarczy. 7 Teraz raczej
wybaczcie mu i pocieszcie go, aby nie popadł w
większy smutek. 8 Zachęcam też, aby mu okazać
miłość.

10 Komu wy przebaczycie, temu i ja przebaczę.
Zresztą, jeśli miałem coś do przebaczenia, to już
przed Chrystusem przebaczyłem ze względu na
was, 11 by nie wykorzystał nas szatan, którego
zamysły są nam dobrze znane.

2 Kor 3,5–6

Lekcja 11: s. 15, 17

5 nie dlatego, że sami uważamy się za godnych,
jakby pochodziło to od nas, ale ponieważ nasza
zdolność pochodzi od Boga. 6 On nas uzdolnił,
byśmy byli sługami Nowego Przymierza, które nie
opiera się już na literze, lecz na Duchu: litera
bowiem zabija, a Duch ożywia.

2 Kor 5,9.14–15.17–18

Lekcja 11: s. 2, 5, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 18, 19

9 Dlatego ze wszystkich sił staramy się Jemu
podobać zarówno wtedy, gdy przebywamy blisko,
jak i wtedy, gdy tułamy się z dala.

14 Miłość Chrystusa przynagla nas, ponieważ
przekonaliśmy się, że Jeden umarł za wszystkich,
a więc wszyscy umarli. 15 On umarł za wszystkich,
aby ci, którzy żyją, nie żyli już dla siebie, ale dla
Tego, który za nich umarł i zmartwychwstał.

17 Jeśli ktoś jest w Chrystusie, jest nowym
stworzeniem. To, co dawne, przeminęło, a nastało
nowe. 18 Wszystko to jest z Boga, który przez
Chrystusa pojednał nas ze sobą i zlecił nam
posługę pojednania.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 11: s. 4, 9, 13, 14

5 i wszelkie przeszkody wznoszone przeciwko
poznaniu Boga, a wszelką myśl bierzemy do
niewoli, aby doprowadzić ją do posłuszeństwa
Chrystusowi.

12 Nie odważymy się konkurować z tymi, którzy
polecają samych siebie, ani porównywać się z
nimi. Kiedy mierzą siebie własną miarą i
porównują się ze sobą, pokazują, że pozbawieni
są rozsądku.

18 gdyż nie ten, kto poleca samego siebie, jest
wiarygodny, ale ten, kogo poleca Pan.

2 Kor 12,9–10

Lekcja 11: s. 15

9 Pan jednak mi odpowiedział: "Wystarczy ci mojej
łaski. Moc bowiem doskonali się w słabości. Wolę
więc chlubić się raczej moimi słabościami, aby
zstąpiła na mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego ze
względu na Chrystusa raduję się z moich
słabości, zniewag, niedostatków, prześladowań i
ucisków. Kiedy bowiem jestem słaby, wtedy
jestem mocny.

List do Galatów

Ga 5,16–26

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 18, 19

16 Otóż powiadam: postępujcie według Ducha, a
nie będziecie spełniali pożądań ciała. 17 Gdyż ciało
pożąda wbrew Duchowi, natomiast Duch
przeciwko ciału. Jedno przeciwstawia się
drugiemu, tak że czynicie nie to, co chcecie. 18
Jeśli jednak Duch was prowadzi, nie jesteście pod
Prawem. 19 Uczynki ciała są wiadome:
cudzołóstwo, nieczystość, rozwiązłość, 20
bałwochwalstwo, czary, nienawiść, kłótnie,
zazdrość, gniew, chorobliwa ambicja, waśnie,
rozłamy,

21 zawiść, pijaństwo, hulanki i tym podobne.
Dlatego powtarzam to, o czym mówiłem już
wcześniej: ci, co tak postępują, nie posiądą
królestwa Bożego. 22 Natomiast owocem Ducha
jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, dobroć,
życzliwość, wierność, 23 łagodność, opanowanie.
Prawo tu nie jest potrzebne. 24 A ci, którzy należą
do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali swoje ciało
razem z namiętnościami i pożądliwościami. 25
Skoro więc żyjemy mocą Ducha, postępujmy
według Ducha.

26 Nie szukajmy próżnej chwały, kłócąc się i
zazdroszcząc sobie nawzajem.

Ga 6,1–5

Lekcja 11: s. 8, 17

1 Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy,
którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą
łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ
pokusie. 2 Jedni drugim noście brzemiona, a tak
wypełnicie prawo Chrystusa. 3 Jeśli ktoś sądzi, że
jest kimś ważnym, podczas gdy nim nie jest, sam
siebie oszukuje. 4 Każdy niech osądza swoje czyny
i w sobie niech znajduje powód do chluby, a nie w
porównywaniu się z innymi. 5 Każdy bowiem
poniesie swój własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 11: s. 15

3 Niech będzie błogosławiony Bóg, Ojciec naszego
Pana Jezusa Chrystusa! On udzielił nam z wyżyn
niebieskich wszelkiego błogosławieństwa
duchowego w Chrystusie. 4 On wybrał nas w Nim
przed stworzeniem świata, abyśmy byli przed
Nim święci i nieskalani w miłości. 5 On
przeznaczył nas, abyśmy się stali Jego
przybranymi dziećmi przez Jezusa Chrystusa.
Takie było upodobanie Jego woli, 6 aby był
uwielbiony majestat Jego łaski, którą obdarzył
nas w Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie
przez krew Jego: odpuszczenie występków dzięki
bogactwu Jego łaski.

8 Obdarzył nas nią obficie wraz z wszelką
mądrością i zrozumieniem, 9 gdy dał nam poznać
tajemnicę swej woli. Tak sobie upodobał i w Nim
postanowił, 10 że dla dokonania pełni czasów
wszystko podda Chrystusowi jako Głowie: to, co
w niebie, i to, co na ziemi. 11 W Nim także my
zostaliśmy wybrani, i już wcześniej przeznaczeni
przez Tego, który wszystko czyni według
postanowienia swej woli, 12 abyśmy wielbili
majestat Jego łaski - my, którzy już wcześniej
złożyliśmy nadzieję w Chrystusie.

13 W Nim także wy usłyszeliście słowo prawdy,
Ewangelię o waszym zbawieniu. W Nim
uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią,
Świętym Duchem obietnicy, 14 Duchem, który jest
Poręczycielem naszego dziedzictwa, odkupienia
tych, których On nabył, aby był uwielbiony Jego
majestat.

Ef 4,1–3.15.22–27.29.31–32

Lekcja 11: s. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19

1 Błagam was ja, więzień w Panu, abyście
postępowali w sposób godny powołania, jakim
zostaliście wezwani. 2 Z całą pokorą,
delikatnością i cierpliwością znoście jedni
drugich w miłości. 3 Starajcie się zachować
jedność Ducha, złączeni więzią pokoju.

15 Bądźmy natomiast szczerzy w miłości i
wzrastajmy pod każdym względem ku Temu,
który jest Głową - ku Chrystusowi.

22 że należy odrzucić starego człowieka z jego
wcześniejszym sposobem życia, człowieka
niszczonego przez zwodnicze żądze. 23 Pozwólcie
się odnawiać Duchowi w waszym myśleniu 24 i
przyobleczcie się w nowego człowieka,
stworzonego zamysłem Boga w sprawiedliwości i

prawdziwej świętości. [25] Dlatego odrzućcie kłamstwo i niech każdy mówi prawdę swemu bliźniemu, bo wszyscy tworzymy jedno. [26] Gniewajcie się, ale nie grzeszcie: niech słońce nie zachodzi nad waszym gniewem.

[27] I nie dawajcie miejsca diabłu!

[29] Niech z waszych ust nie wychodzi żadne nieprzyzwoite słowo, lecz tylko dobre, budujące, aby stosownie do potrzeb dawało łaskę słuchającym.

[31] Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, rozdrażnienie, gniew, krzyk, bluźnierstwo i wszelkie zło. [32] Bądźcie dla siebie nawzajem łagodni i miłosierni. Jedni drugim wybaczajcie, tak jak Bóg wybaczył wam w Chrystusie.

Ef 5,1.4.15–17.19–21.25

Lekcja 11: s. 7, 8, 11, 13, 14, 15, 16

[1] Bądźcie więc naśladowcami Boga jak umiłowane dzieci

[4] Nie pozwalajcie sobie na bezwstydne postępowanie, niedorzeczne gadanie czy niestosowne żarty, lecz postępujcie w życzliwości.

[15] Uważajcie więc, jak postępujecie: nie jak niemądrzy, ale jako mądrzy. [16] Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. [17] Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola Pana.

[19] Odmawiajcie wspólnie psalmy, hymny i natchnione pieśni, śpiewając Panu i uwielbiając Go całym sercem. [20] Zawsze bądźcie za wszystko wdzięczni Bogu i Ojcu w imię naszego Pana, Jezusa Chrystusa. [21] Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej.

[25] Mężowie miłujcie swoje żony, tak jak Chrystus umiłował swój Kościół i wydał za niego samego siebie,

Ef 6,1.4.11–12

Lekcja 11: s. 2, 8, 17

[1] Dzieci, bądźcie posłuszne waszym rodzicom w Panu, gdyż jest to sprawiedliwe.

[4] A wy, ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, lecz wychowujcie je w karności i posłuszeństwie Panu.

[11] Włóżcie pełną zbroję Bożą, abyście zdołali przeciwstawić się zasadzkom diabła. [12] Nie walczymy bowiem przeciw krwi i ciału, ale przeciwko zwierzchnościom i władzom, przeciwko władcom tego świata ciemności, przeciwko złym duchom na wyżynach niebieskich.

List do Filipian

Flp 1,6.9–11

Lekcja 11: s. 6, 11, 15

[6] Jestem bowiem przekonany, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, ukończy je do dnia Chrystusa Jezusa.

[9] Dlatego modlę się, aby wasza miłość coraz bardziej wzrastała w poznaniu i wszelkim zrozumieniu, [10] abyście umieli rozeznać to, co słuszne, i abyście dzięki temu pozostali czyści i nienaganni do dnia Chrystusa, [11] przynosząc owoc sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, na cześć i chwałę Bożą.

Flp 2,3–8.13

Lekcja 11: s. 4, 5, 11, 13, 14, 16

[3] nie działajcie z myślą o uznaniu czy pochwałach, lecz z pokorą uważajcie jedni drugich za lepszych od siebie. [4] Niech każdy troszczy się nie tylko o swoje własne sprawy, ale także o innych. [5] Miejcie w sobie takie usposobienie, jakie też było w Chrystusie Jezusie. [6] On, mając naturę Boga, nie uznał za stosowne korzystać ze swojej równości z Bogiem, [7] lecz ogołocił siebie samego, przyjmując naturę sługi i stając się podobnym do ludzi. A z zewnętrznego wyglądu uznany za człowieka,

[8] uniżył siebie samego, stając się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci na krzyżu.

[13] Bóg bowiem sprawia, że pragniecie i działacie zgodnie z Jego upodobaniem.

Flp 3,13–14

Lekcja 11: s. 5, 13

[13] Bracia, ja nie wmawiam sobie, że osiągnąłem cel. Ale jedno czynię: zapominając o tym, co jest za mną, a zwracając się ku temu, co przede mną, [14] biegnę ku mecie po nagrodę, do której Bóg wzywa w górę w Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6–9.11–13

Lekcja 11: s. 4, 5, 6, 8, 9, 13, 14, 15

6 O nic się nie martwcie, lecz we wszystkim
przedstawiajcie wasze prośby Bogu, modląc się i
błagając z dziękczynieniem. 7 A pokój Boży, który
przewyższa wszelkie poznanie, będzie strzegł
waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie. 8 W
końcu, bracia, miejcie na uwadze wszystko, co
jest prawdziwe, co godne czci i sprawiedliwe, co
czyste, miłe i szlachetne, wszystko, co jest cnotą i
zasługuje na pochwałę. 9 Czyńcie to, czego się
nauczyliście i co przyjęliście, co usłyszeliście i
zobaczyliście we mnie. A Bóg pokoju niech będzie
z wami.

11 Nie chcę przez to powiedzieć, że cierpię
niedostatek, gdyż nauczyłem się zadowalać tym,
co mam. 12 Umiem żyć biednie i bogato. Potrafię
dostosować się do każdej sytuacji: i jeść do syta, i
głodować, i żyć bogato, i żyć ubogo. 13 Wszystko
mogę w Tym, który mnie umacnia.

List do Kolosan

Kol 1,10.21–22

Lekcja 11: s. 8, 9, 15

10 Prowadźcie życie godne Pana, podobając Mu
się we wszystkim, przynosząc owoce we wszelkim
dobrym dziele i wzrastając w poznawaniu Boga.

21 I was, którzy niegdyś byliście obcymi i wrogami
przez wasze myśli i złe czyny, 22 teraz przez
śmierć pojednał w swoim doczesnym ciele, aby
stawić przed sobą jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych.

Kol 3,1–17.20.23–24

Lekcja 11: s. 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 15, 16, 18, 19

1 Jeśli więc zostaliście wskrzeszeni z Chrystusem,
szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus
zasiada po prawej stronie Boga. 2 Rozmyślajcie o
tym, co przewyższa rzeczy ziemskie, 3 gdyż
umarliście i wasze życie zostało ukryte z
Chrystusem w Bogu. 4 Gdy zaś Chrystus - wasze
życie - ukaże się w chwale, wówczas i wy
ukażecie się w chwale razem z Nim. 5 Zadajcie
więc śmierć temu, co ziemskie w ciele:
nierządowi, nieczystości, namiętności, złym
pragnieniom i chciwości, która jest
bałwochwalstwem.

6 Przez nie nadchodzi Boży gniew na synów
buntu. 7 Gdy żyliście wśród nich, wy także
postępowaliście podobnie. 8 Teraz zaś odrzućcie
od siebie to wszystko: gniew, rozdrażnienie,
złość, bluźnierstwa, obmowy. 9 Nie okłamujcie się
wzajemnie. Zrzućcie z siebie starego człowieka
wraz z jego czynami, 10 a okryjcie się nowym,
wciąż odnawiającym się, aż do poznania Tego,
który go stworzył na swój obraz.

11 Nie ma już Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, ale wszystkim we wszystkich jest
Chrystus. 12 Jako wybrańcy Boga - święci i
umiłowani - okryjcie się głębokim miłosierdziem,
łagodnością, pokorą, delikatnością, cierpliwością.
13 Żyjcie ze sobą w zgodzie i przebaczajcie sobie
wzajemnie, gdy macie coś przeciw drugiemu. Jak
Pan wam przebaczył, również wy tak czyńcie. 14 A
wszystko to z miłością, która jest więzią
doskonałości. 15 Pokój Chrystusa, do którego
zostaliście powołani w jednym Ciele, niech
kieruje waszymi sercami. I bądźcie wdzięczni.

16 Niech zamieszka w was bogactwo nauki
Chrystusa: pouczajcie z całą mądrością i
napominajcie się wzajemnie przez psalmy,
hymny, natchnione pieśni, śpiewając Bogu z
wdzięcznością w waszych sercach. 17 I cokolwiek
czynicie słowem lub czynem - wszystko w imię
Pana Jezusa, przez Niego dziękując Bogu Ojcu.

20 Dzieci, we wszystkim słuchajcie rodziców. To
bowiem jest miłe Panu.

23 Cokolwiek robicie, czyńcie to ochoczo, jak dla
Pana, a nie dla ludzi, 24 wiedząc, że otrzymacie za
to nagrodę - dziedzictwo od Pana. Bądźcie
niewolnikami Pana - Chrystusa,

Kol 4,6

Lekcja 11: s. 13, 14

6 Słowo wasze niech zawsze będzie życzliwe,
przyprawione solą, abyście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 5,12–13.16–18.22

Lekcja 11: s. 3, 8, 9, 11, 13, 14, 15, 16, 17

12 Prosimy was, bracia: Szanujcie tych, którzy
wśród was się trudzą, kierują wami w imię Pana i
napominają was. 13 Ze względu na ich pracę
darzcie ich szczególną miłością. Zachowujcie
pokój między sobą.

16 Zawsze się radujcie! 17 Módlcie się nieustannie!
18 W każdej sytuacji dziękujcie! To jest bowiem
wolą Boga względem was w Chrystusie Jezusie.

22 a unikajcie wszystkiego, co złe!

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,15

Lekcja 11: s. 8

15 Nie uważajcie go jednak za wroga, lecz
upominajcie jak brata.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 2,8

Lekcja 11: s. 2

8 Pragnę, aby mężczyźni modlili się na każdym
miejscu, wyzbywszy się gniewu i kłótni; niech
modlą się, wznosząc czyste ręce.

1 Tm 4,7–8

Lekcja 11: s. 5, 15

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj więc bezbożne i głupie baśnie. Ćwicz
się natomiast w pobożności. 8 Ćwiczenia cielesne
przynoszą niewielką korzyść. Pobożność zaś jest
przydatna do wszystkiego, niesie z sobą obietnicę
życia obecnego i przyszłego.

1 Tm 6,6–8.17–19

Lekcja 11: s. 8, 14, 15

6 Owszem, pobożność jest wielkim zyskiem dla
tego, kto zadowala się tym, co posiada. 7 Niczego
na ten świat nie przynieśliśmy. Niczego także nie
możemy z niego zabrać. 8 Mając natomiast
jedzenie i ubranie, bądźmy z tego zadowoleni!

17 Bogaczom nakazuj, aby się nie pysznili i nie
pokładali nadziei w niepewnym bogactwie, lecz w
Bogu, który udziela nam wszystkiego obficie,
byśmy z tego korzystali. 18 Niech będą
dobroczynni, niech się bogacą w dobre dzieła,
hojnie rozdając i dzieląc się z innymi. 19 Tak oto
gromadząc skarby na przyszłość, zapewnią sobie
prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.19–22.24

Lekcja 11: s. 3, 9, 13, 14, 16

15 Staraj się być przed Bogiem pracownikiem
wypróbowanym, który nie przynosi wstydu i
wiernie przekazuje słowo prawdy.

19 Jednak niewzruszenie trwa mocny fundament
Boży, na którym widnieje napis: Pan zna tych,
którzy do Niego należą oraz Niech unika złego
każdy, kto wzywa imienia Pańskiego. 20 W
bogatym domu znajdują się nie tylko złote i
srebrne naczynia, ale też z drewna i z gliny. Jedne
są szlachetne, a inne pospolite. 21 Jeśli ktoś
zachowa czystość w tych sprawach, będzie
naczyniem szlachetnym, poświęconym,
pożytecznym dla właściciela domu, przydatnym
do każdej dobrej czynności. 22 Unikaj
młodzieńczych pożądań, a zabiegaj o
sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój z tymi,
którzy czystym sercem wzywają Pana.

24 A sługa Pana nie przystoi się kłócić, lecz
powinien być życzliwy dla wszystkich, umiejętnie
pouczać i cierpliwie znosić przeciwności.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 11: s. 6, 7, 9, 17

16 Każde Pismo jest przez Boga natchnione i
pożyteczne do nauczania, upominania,
poprawiania, wychowywania w sprawiedliwości,
17 tak aby człowiek Boży był doskonały, zdolny do
każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 1,7

Lekcja 11: s. 2, 7, 9

7 Trzeba bowiem, aby biskup, który zarządza w
imieniu Boga, był bez zarzutu. Nie może on być
pyszny, gwałtowny, skłonny do pijaństwa i
awantur, chciwy brudnego zysku.

Tt 2,4

Lekcja 11: s. 8

4 Niech nauczają młode kobiety, jak roztropnie
kochać męża i dzieci;

List do Hebrajczyków

Hbr 2,17–18

Lekcja 11: s. 2

17 Toteż musiał we wszystkim upodobnić się do
braci, aby stać się miłosiernym, a zarazem
wiarygodnym wobec Boga najwyższym kapłanem,
który zgładzi grzechy ludu. 18 Skoro bowiem sam
doświadczył pokusy, potrafi przyjść z pomocą
kuszonym!

Hbr 3,7–11

Lekcja 11: s. 6

7 Toteż, jak mówi Duch Święty: Dzisiaj, jeśli głos
Jego usłyszycie, 8 nie zatwardzajcie serc waszych
jak w rozgoryczeniu, jak w dniu próby na pustyni,
9 gdy Mnie kusili wasi ojcowie, doświadczali
Mnie, choć widzieli moje dzieła 10 przez
czterdzieści lat. Dlatego budziło we Mnie odrazę
to pokolenie i powiedziałem: Zawsze błądzą w
sercu! Oto oni nie poznali dróg moich. 11 Toteż
przysiągłem zagniewany, że nie wejdą do mego
odpoczynku!

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 11: s. 2, 9, 13, 15

12 Słowo Boże jest bowiem żywe i skuteczne,
ostrzejsze od każdego obosiecznego miecza.
Przenika ono aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, rozsądza myśli i zamiary serca.

15 Nie takiego bowiem mamy najwyższego
kapłana, który nie mógłby współczuć nam w
słabościach. Przeciwnie, podobnie jak my
doświadczył On wszystkiego - oprócz grzechu. 16
Śmiało więc zbliżmy się do tronu łaski, aby
otrzymać miłosierdzie i znaleźć łaskę w stosownej
chwili!

Hbr 5,14

Lekcja 11: s. 9, 16

14 Dojrzali zaś przyjmują pokarm stały, gdyż przez
praktykę mają zmysły wyćwiczone do
rozróżniania między tym co dobre i złe.

Hbr 10,23–25.30

Lekcja 11: s. 7, 15

23 Trzymajmy się niewzruszenie wyznawanej
nadziei, gdyż wierny jest dawca obietnicy! 24
Bądźmy wzajemnie za siebie odpowiedzialni,
dążąc do gorliwej miłości i dobrych uczynków. 25
Nie zaniedbujmy wspólnych zgromadzeń, jak się
to stało zwyczajem niektórych. Natomiast
zachęcajmy się wzajemnie, im bardziej widzimy,
że zbliża się Dzień Pana.

30 Znamy przecież Tego, który powiedział: Do
Mnie należy pomsta i Ja dokonam odpłaty! Oraz:
Pan sam swój lud osądzi.

Hbr 12,14–17

Lekcja 11: s. 2, 5, 10, 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

14 Dążcie do pokoju ze wszystkimi oraz do
uświęcenia, bo bez niego nikt nie będzie oglądał
Pana. 15 Czuwajcie, aby nikt nie pozbawił się łaski
Bożej, aby jakiś gorzki korzeń, wyrastając, nie
rozplenił się i nie zatruł wielu; 16 aby nie zjawił się
jakiś rozpustnik czy bezbożnik, jak Ezaw, który za
miskę jedzenia sprzedał swoje pierworództwo. 17
Wiecie przecież, że gdy potem chciał odzyskać
błogosławieństwo, został odrzucony. Nie miał już
możliwości odmiany, chociaż ze łzami jej szukał.

Hbr 13,15.17

Lekcja 11: s. 8, 13, 17

Hbr 14,13–17 (pobrano: Hbr 13,17): W druku: Hbr 14,13-17. List do Hebrajczyków nie ma rozdziału 14; z kontekstu (przełożeni odpowiedzialni za duchowe prowadzenie) chodzi o Hbr 13,17.

15 Zatem przez Niego ustawicznie składajmy
ofiarę uwielbienia. Jest nią owoc warg
wyznających Jego imię.

17 Zaufajcie tym, co wam przewodzą i bądźcie im
ulegli. Oni, jako odpowiedzialni za was osobiście,
czuwają nad wami. Niech czynią to z radością, a
nie z bólem, gdyż to byłoby dla was szkodliwe.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–7.13.19–25

Lekcja 11: s. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 15, 16, 17, 18, 19

2 Bracia moi! Przyjmujcie z wielką radością różne
doświadczenia, jakie was spotykają. 3 Wiedzcie,
że próba waszej wiary rodzi wytrwałość. 4 A
wytrwałość niech was prowadzi ku dojrzałości,
abyście byli w pełni doskonali, bez najmniejszej
wady czy skazy. 5 Jeśli ktoś z was potrzebuje
mądrości, niech prosi o nią Boga, a na pewno ją
otrzyma. On bowiem każdego chętnie obdarza,
nie czyniąc nikomu wyrzutów. 6 Niech prosi z
wiarą i bez powątpiewania. Kto bowiem wątpi,
jest jak wzburzona morska fala, którą wiatr miota
w różne strony.

7 Taki niech się nie spodziewa, że otrzyma
cokolwiek od Pana,

13 Ten, kto doznaje pokusy, niech nie mówi, że
Bóg go kusi. Bóg bowiem ani sam nie jest
kuszony, ani też nie kusi nikogo.

19 Bracia moi umiłowani! Wiedzcie, że każdy
człowiek powinien być chętny do słuchania, a
powściągliwy w mówieniu i nieskory do gniewu. 20
Człowiek zagniewany nie postępuje bowiem

według Bożej sprawiedliwości. [21] Dlatego porzućcie wszelką nieczystość i bezmiar zła; z pokorą przyjmijcie dane wam słowo, które ma moc was zbawić. [22] Wprowadzajcie słowo w czyn, a nie bądźcie jedynie słuchaczami, którzy oszukują samych siebie. [23] Tego bowiem, kto tylko słucha słowa, lecz według niego nie żyje, można porównać do człowieka, który przygląda się swej twarzy w lustrze.

[24] Oglądał on wprawdzie samego siebie, ale po odejściu od lustra zaraz zapomniał, jaki był. [25] Kto jednak wnika w doskonałe prawo wolności i według niego postępuje, nie jest już jedynie skłonnym do zapominania słuchaczem, lecz wykonawcą dzieła. Będzie on szczęśliwy, dzięki wypełnianiu go.

Jk 2,10

Lekcja 11: s. 16

[10] Kto przyjmuje całe Prawo, a nie przestrzega tylko jednego przykazania, wykracza przeciwko wszystkim.

Jk 3,8–18

Lekcja 11: s. 5, 10, 13

[8] Języka natomiast, który jest pełen śmiercionośnego jadu i ciągle zagrażającego zła, nikt nie potrafi poskromić. [9] Językiem wielbimy Boga i Ojca, językiem też przeklinamy ludzi stworzonych na Boże podobieństwo. [10] Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Bracia moi, tak być nie może! [11] Czy z tego samego źródła wypływa woda słodka i gorzka? [12] Bracia moi! Czy drzewo figowe może rodzić oliwki, a winorośl - figi? Tak również ze słonego źródła nie może wypływać słodka woda.

[13] Jeśli ktoś z was jest mądry i rozsądny, niech tego dowiedzie swoim nienagannym postępowaniem, czynami pełnymi delikatności i mądrości. [14] Jeśli natomiast wasze serce napełnione jest chorobliwą zazdrością i rywalizacją, to nie wywyższajcie się nad innych i nie kłamcie wbrew prawdzie. [15] Taka mądrość nie pochodzi z nieba, ale jest przyziemna; kieruje się tylko zmysłami i jest diabelska. [16] Gdzie bowiem panuje zazdrość i chorobliwa ambicja, tam jest niepokój i wszelkie przewrotne działanie. [17] Mądrość natomiast, która pochodzi od Boga, jest przede wszystkim nieskazitelnie czysta, przynosi pokój, jest życzliwa i wyrozumiała, uległa, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, jest bezstronna i bez obłudy.

[18] A ci, którzy wprowadzają pokój, zasiewają w pokoju owoc sprawiedliwości.

Jk 4,2.7.13–17

Lekcja 11: s. 3, 5, 9, 13, 14, 15, 16

[2] Pożądacie, a nie posiadacie; zabijacie i zazdrościcie, a nie możecie osiągnąć; toczycie boje i wojny, a nic nie zyskujecie, bo się nie modlicie!

[7] Bądźcie więc ulegli Bogu. Przeciwstawiajcie się natomiast diabłu, a ucieknie od was.

[13] Dlaczego teraz mówicie: "Dziś lub jutro pojedziemy do tego miasta, zatrzymamy się tam przez rok, będziemy handlować i zarabiać? [14] Nie wiecie, co będzie jutro. Czymże jest wasze życie? Jesteście jak dym, który pojawia się na krótko i zaraz znika. [15] Powinniście raczej mówić: "Uczynimy to lub tamto, jeżeli Pan zechce i jeśli żyć będziemy. [16] Wy jednak jesteście zarozumiali i wyniośli! A każda zarozumiałość jest zła [17] Kto bowiem wie, jak czynić dobro, a nie czyni, popełnia grzech.

Jk 5,16

Lekcja 11: s. 5, 13

[16] Wyznawajcie więc swoje grzechy jedni drugim i módlcie się nawzajem za siebie, abyście zostali uzdrowieni. Wielką bowiem moc posiada gorliwa modlitwa człowieka sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,6–7.13–16.22

Lekcja 11: s. 1, 3, 6, 7, 8, 12, 18, 19

[6] Dlatego cieszcie się już teraz, nawet jeśli musicie jeszcze odczuwać smutek z powodu różnych doświadczeń. [7] Są one potrzebne dla wypróbowania waszej wiary, o wiele cenniejszej od przemijającego złota, które przecież oczyszcza się w ogniu. Ukaże się ona w pełnym blasku, a wy doznacie chwały, uznania i czci, gdy objawi się Jezus Chrystus.

[13] Dlatego bądźcie gotowi i trzeźwi! Wytrwale pokładajcie nadzieję w łasce, której dostąpicie w dniu objawienia Jezusa Chrystusa! [14] Bądźcie jak posłuszne dzieci i nie ulegajcie żądzom, które dawniej wynikały z waszej niewiedzy. [15] W całym swym postępowaniu stańcie się świętymi na wzór Świętego, który was powołał. [16] Jest bowiem napisane: Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty.

[22] Posłuszni prawdzie oczyściliście swoje dusze, aby osiągnąć szczerą miłość braterską. Dlatego z całego serca i wytrwale miłujcie się nawzajem!

1 P 2,1.13–15.18–25

Lekcja 11: s. 2, 5, 7, 8, 9, 13, 14

1 Odrzućcie więc wszelkie zło, wszelki fałsz i
obłudę, zawiść i wszelkie obmowy!

13 Ze względu na Pana podporządkujcie się każdej
władzy ustanowionej przez ludzi. Szanujcie króla
jako najwyższego władcę 14 i zarządców, ponieważ
zostali przez niego upoważnieni, aby karać złych i
nagradzać dobrych. 15 Taka jest bowiem wola
Boża: abyście swoim dobrym postępowaniem
zmuszali do milczenia niewiedzę głupich ludzi.

18 Słudzy, bądźcie posłuszni i pełni szacunku
wobec swoich panów, nie tylko dobrych i
życzliwych, ale i surowych. 19 Ten bowiem ma
łaskę u Boga, kto ze względu na Niego znosi
przykrości, niesprawiedliwie cierpiąc. 20 Cóż to za
zaszczyt znosić karę za popełnione wykroczenia?
Ale gdy postępujecie dobrze i wytrwale znosicie
niezasłużone cierpienia, wtedy macie łaskę u
Boga! 21 Do tego bowiem zostaliście powołani!
Chrystus również za was cierpiał i zostawił wam
przykład, abyście szli Jego śladami. 22 On nie
popełnił grzechu ani na Jego ustach nie było
fałszu.

23 Gdy Go znieważano, nie odpłacał zniewagami.
Gdy cierpiał, nie odgrażał się, ale oddał sprawę w
ręce sprawiedliwego Sędziego. 24 W swoim ciele
poniósł nasze grzechy na drzewo krzyża, abyśmy
zerwali z grzechem i żyli sprawiedliwie.
Zostaliście bowiem uzdrowieni przez Jego rany! 25
Byliście jak zbłąkane owce, ale nawróciliście się
do waszego Pasterza i Stróża waszych dusz.

1 P 3,8–17

Lekcja 11: s. 3, 5, 7, 9, 13, 14, 16

8 W końcu zaś wszyscy bądźcie jednomyślni i pełni
współczucia! Kochajcie się po bratersku, bądźcie
miłosierni i pokorni! 9 Nie odpłacajcie złem za zło
ani obelgą za obelgę! Przeciwnie, odpowiadajcie
dobrym słowem, gdyż Bóg was powołał, abyście
otrzymali błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce
cieszyć się życiem i doczekać dni szczęśliwych,
niech powstrzyma język od zła, a wargi od
obłudnej mowy! 11 Niech się odwróci od zła, a
czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego!
12 Gdyż oczy Pana zwrócone ku sprawiedliwym, a
Jego uszy słyszą ich błaganie. Od złoczyńców zaś
Pan się odwraca.

13 Któż was skrzywdzi, jeśli będziecie się starać o
dobro? 14 Nawet jeśli cierpicie za sprawiedliwość,
jesteście szczęśliwi! Nie bójcie się tego, czego oni
się boją ani nie dajcie się zastraszyć! 15 Chrystusa
Pana czcijcie w waszych sercach jako świętego i
bądźcie zawsze gotowi odpowiedzieć każdemu,
kto zażąda uzasadnienia waszej nadziei. 16
Bądźcie jednak delikatni i pełni respektu.
Zachowujcie czyste sumienie, aby zawstydzić
tych, którzy was oczerniają i urągają waszemu
chrześcijańskiemu postępowaniu. 17 Lepiej
bowiem cierpieć niewinnie - jeśli Bóg tak chce -
niż za złe czyny.

1 P 4,8.10–11

Lekcja 11: s. 3, 7, 14, 15, 16

8 Przede wszystkim wytrwale miłujcie się
nawzajem, bo miłość przebacza wiele grzechów.

10 Jako dobrzy zarządcy różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem zgodnie z darem, jaki
każdy z was otrzymał. 11 Jeśli ktoś przemawia,
niech przekazuje słowo Boże. Kto usługuje, niech
to czyni z mocą otrzymaną od Boga, aby we
wszystkim był wychwalany Bóg przez Jezusa
Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków.
Amen.

1 P 5,7–9

Lekcja 11: s. 14, 17

7 Powierzcie Mu wszystkie swoje zmartwienia, a
On zatroszczy się o was. 8 Bądźcie trzeźwi!
Czuwajcie! Wasz przeciwnik, diabeł, krąży jak
ryczący lew i szuka, kogo by pożreć. 9 Mocni
wiarą stawiajcie mu opór. Wiedzcie, że takie
same cierpienia muszą znosić wasi bracia w
świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 11: s. 18, 19

2 Łaska i pokój niech wzrastają w was przez
poznanie Boga i Jezusa, naszego Pana! 3 Jego
boska moc obdarowała nas wszystkim, co
potrzebne do pobożnego życia. Dała poznać Tego,
który nas powołał do udziału w swej chwale i
doskonałości. 4 Przez nie otrzymaliśmy cenne i
ważne obietnice, aby stać się uczestnikami Bożej
natury i uchronić się przed zepsuciem
spowodowanym powszechną w świecie żądzą. 5
Dołóżcie wszelkich starań, aby do waszej wiary
dołączyć prawość, do prawości poznanie, 6 do
poznania opanowanie, do opanowania
wytrwałość, do wytrwałości pobożność,

7 do pobożności braterską życzliwość, a do
życzliwości braterskiej miłość. 8 Gdy będziecie w
nie obfitować, to poznanie naszego Pana Jezusa
Chrystusa zaowocuje waszymi czynami. 9 Komu

bowiem brak tych cnót, jest ślepy, niedowidzący; zapomniał, że został oczyszczony ze swych dawnych grzechów. [10] Dlatego, bracia, dołóżcie starań, aby się umocnić w swoim powołaniu i wybraniu, bo tak postępując, nigdy nie upadniecie. [11] Wtedy otworzy się przed wami szeroko wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,8–10

Lekcja 11: s. 5, 11, 13, 16

[8] Jeżeli mówimy, że jesteśmy bez grzechu, zwodzimy samych siebie i nie ma w nas prawdy. [9] Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, to Bóg jest wierny i sprawiedliwy: odpuści nam grzechy oraz oczyści nas z wszelkiej nieuczciwości. [10] Jeżeli mówimy, że nie zgrzeszyliśmy, czynimy Go kłamcą i nie ma w nas Jego słowa.

1 J 2,9–11

Lekcja 11: s. 13

[9] Kto mówi, że trwa w światłości, a nienawidzi swego brata, wciąż jest w ciemności. [10] Kto miłuje swego brata, trwa w światłości i nie staje się dla nikogo przyczyną upadku. [11] Kto zaś nienawidzi swego brata, trwa w ciemności i chodzi w ciemności. Nie wie, dokąd zmierza, ponieważ ciemności oślepiły jego oczy.

1 J 3,14–16.18.22

Lekcja 11: s. 6, 9, 13, 14

[14] My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, ponieważ miłujemy braci. Ten, kto nie miłuje, trwa w śmierci. [15] Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca, nie ma w sobie życia wiecznego. [16] Po tym rozpoznaliśmy miłość, że On oddał za nas swoje życie. My także powinniśmy oddać życie za braci.

[18] Dzieci, nie miłujmy słowem ani językiem, lecz czynem i prawdą.

[22] i o co poprosimy, otrzymamy od Niego, ponieważ przestrzegamy Jego przykazań i czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 4,7–11.20–21

Lekcja 11: s. 3, 13

[7] Umiłowani, miłujmy się nawzajem, bo miłość pochodzi od Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. [8] Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością. [9] Miłość Boża ukazała się wśród nas przez to, że Bóg posłał na świat swego Jednorodzonego Syna, abyśmy dzięki Niemu mieli życie. [10] Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, lecz On nas umiłował i posłał swojego Syna jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy. [11] Umiłowani, jeżeli Bóg nas tak umiłował, to my również powinniśmy miłować się wzajemnie.

[20] Jeżeli ktoś powie: "Miłuję Boga, a jednocześnie nienawidzi swego brata, jest kłamcą. Kto nie miłuje swego brata, którego widzi, nie może miłować Boga, którego nie widzi. [21] Takie otrzymaliśmy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też swojego brata.

1 J 5,3.14–15

Lekcja 11: s. 1, 14

[3] Miłość Boga polega na przestrzeganiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

[14] A taka jest pełna ufność, którą w Nim pokładamy, że gdy Go prosimy o to, co zgadza się z Jego wolą, On nas wysłuchuje. [15] Jeśli więc wiemy, że nas wysłuchuje, gdy Go prosimy, wiemy też, że spełni to, czego oczekujemy.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 11: s. 15

[24] Jedyny Bóg, Zbawiciel nasz, może was ustrzec od upadku, abyście nieskazitelni stanęli z radością przed Jego majestatem. [25] Jemu niech będzie chwała, uwielbienie, moc i władza przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana, od wieków, teraz i po wszystkie wieki. Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 8,11

Lekcja 11: s. 10

[11] Gwiazdę nazwano "Piołun i jedna trzecia wód zmieniła się w piołun, a wielu ludzi zmarło z powodu wód, które stały się gorzkie.